პროლეტარიანებო, შეერთდით ერთმანეთს!

კომუნისტი

ს. კ. პ. ცენტრ. და თბილისის კომიტეტის და საძრაფვაკომის ორგანო

27 იანვარი პარასკევი

რედაქციის მისამართი: თბილისი, კოზენშტეინის ქ., № 4 რედაქცია ღია ყოველ დღე გარდა კვირა უქმეებისა დილ. 10 ს.—2 ს.

ტელეფონები: სარედაქციო № 14-76 მდივნის № 19 საერთო №

21 პარასკევი, 27 იანვარი 1922 წ. ყოველდღიური გ ზეთი

პარასკევი, 27 იანვარი 1922 წ. № 21

პარტიული ურილობის დელეგატების საყურადღებოდ

პარტიული მუშაობის გასაშუქებლათ ადგილობრივ საბჭოების, სამეფნეო და სხვ. გან. „კომუნისტის“ და „პრავდა გრუზიის“ რედაქციებმა ააარსეს პრესბიურო ამხ. დელეგატებისაგან ინფორმაციის მისაღებათ. პრესბიურო მოთავსებულია ურილობის ზალის გვერდით.

ვაშინგტონი, კანი და გენუა

საერთაშორისო იმპერიალისტურმა ომმა ისე არივ-დარია ევროპის ეკონომიური ცხოვრება, რომ მისი აღდგენა, რამდენიმეთ მაინც გამომთელება ძალიან ძნელი საქმე შეიქნა.

ამ იმპერიალისტურ ომამდე მთელი მსოფლიოს ყველა ქვეყნები ისე ყვენ გადანასკული ერთი მეორეზე ეკონომიურ ძაფებით, რომ ერთის არსებობა დანარჩენების დამოუკიდებლათ პირდაპირ შეუძლებელი იყო. ომი დაგრამ ატყდა თუ არა ომი, ყველა ეს ეკონომიური ძაფებიც დაწყდა და ეს ქვეყნებიც პირდაპირ აუტანელ პირობებში მოექცენ წარმოების მხრივ. განსაკუთრებით მძიმე მდგომარეობაში ჩავარდენ ევროპის სახელმწიფოები, რომლებმაც ყველაზე უფრო მეტად იგრძნეს ომის სიმწვავე და კიდევ უფრო მისგან წარმოშობილი შედეგები: ქვეყნის ეკონომიურად გაფოფიტვა, საუკუნოებით შექმნილი სიმდიდრის განიავება, წარმოების საშინლად არევ-დარევა, საწარმოო ძალთა სულ ერთიანათ დაცემა და სხ.

როდესაც ომი „ბოლოვდა“ და ვერსალში „სამშვიდობო“ ხელშეკრულება დაიდვა, ბევრი გულუბრყვილო ადამიანი ილიუზიას შიეცა: საშინელ ომს ბოლო მოეღო, ბევრი ჩამოვარდა და კაცობრიობაც ძველებურ მშვიდობიანურ კალაპოტში ჩადგებოდა.

მაგრამ განვლო რამდენიმე ხანმა და ცხოვრების მიმდინარეობის ულმობელმა კანონებმა სულ-ერთიანათ გააქარწყლეს გულუბრყვილობის ეს ილიუზიები და ოცნებები. ვერსალის ხელშეკრულება „სამშვიდობო“ კი არ გახდა, მან ქვეყნის ეკონომიური მდგომარეობა კი არ გამოამთელა, საწარმოო ძალები კი არ აღადგინა, კაცობრიობა აყვავების გზაზე კი არ გამოიყვანა, არამედ, პირიქით, შექმნა ახალი უთანხმოება, გამოიწვია ინტერესების სასტიკი შეჯახება თვით „გამარჯვებულთა“ შორის, ანტანტას შორის. მან ვერ აღადგინა ვერც დაცემული საწარმოო ძალები, ვერ გამოიყვანა ქვეყნიერება იმ ეკონომიურ არევ-დარევიდან, რომელშიაც ჩაგდო ეს ოთხი წლის იმპერიალისტურმა ომმა.

ყველა ამის უტყუარი თავდებია დღეს ის შეხლა-შემოხლა და დიდი უთანხმოებანი, რომლებსაც ადგილი აქვს „გამარჯვებულ“ ინგლისს-საფრანგეთ-ამერიკა-იაპონიასა და სხვა მსხვილ კაპიტალისტურ სახელმწიფოებს შორის.

მართალია 1920 წ. დასაწყისში მსოფლიო კაპიტალისტურ მეურნეობას დაეტყო ერთგვარი გამოცოცხლება, რამაც ბევრს დიდი იმედები გაუცოცხლა და ოცნების ფრთები შეასხა, მაგრამ აღმოჩნდა, რომ ეს იყო დროებით, რომ სიკვდილის წინაშე მიმდგარმა მსოფლიო კაპიტალიზმმა ერთხელ კიდევ ამოისუნთქა თავისუფლათ და ისევ გადაეშვა მსოფლიო ეკონომიურ ქაოსში.

დღეს ჩვენ ნათლათ ვხედავთ, თუ როგორ ეხეშქება აქვთ აქეთ კაპიტალიზმი და დიდი ენერგიით ეძებს გამოსავალ გზებს. აწყობს და იწვევს კონფერენციებს კონფერენციებზე, თათბირებს თათბირებზე, როგორც პოლიტიკურს ისე ეკონომიურს. ვაშინგტონი, კანი, გენუია—აი რაში ხედავს ის გამოსავალს ამ შექმნილ მძიმე მდგომარეობიდან.

ვაშინგტონში ვითომ შეთანხმდენ ერთი შეხედვით მსოფლიო იმპერიალისტები და მტაცებლები. მათ დროებით თავი შეიკავეს ერთი მეორის წინააღმდეგ იარაღით ხელში გამოსვლისაგან და რამდენიმეთ ცოტა ხნით შეანელეს თავიანთი გაუმაძღარი მადები. მათ ხელი მოაწერეს „ოთხთა შეთანხმებაზე“ მაგრამ ამან ვერ გადასჭრა საკითხი არსებითად. იქ გამოშკარავეს აგრეთვე საფრანგეთ-იაპონიის ფარული ხელშეკრულება, შორეულ აღმოსავლეთში მოქმედების შესახებ, რამაც ააღელვა მთელი კონფერენცია და კიდევ უფრო გაართულა საკითხი. მართალია საფრანგეთმა უარყო ოფიციალურათ ეს „ხმები“, მაგრამ ნათქვამია: „Дым без огня не бывает“ და ყოველ შემთხვევაში ეჭვები მაინც გაუფანტავი დარჩა.

შემდეგ შეიკრიბენ კანაში, რათა იქ მაინც მისულიყვენ საბოლოო დასკვნამდე ურთი ერთ შეთანხმებით. და რამდენიმეთ მართლაც კიდევაც მიაღწიეს მიზანს. ლორდ-ჯორჯმა დაითანხმა ბრიანი, საფრანგეთის ბურჟუაზიის მიერ თავისი „ეროვნული“ ინტერესების დასაცავად ნდობით აღჭურვილი სრულუფლებიანი წარმომადგენელი და დასდო საფრანგეთთან შეთანხმება. მასთან ერთად დაადგინეს ეკონომიური კონფერენციის მოწვევა გენუიაში საბჭოთა სოციალისტურ რუსეთის მონაწილეობით ქვეყნის დაცემული ეკონომიური მდგომარეობის აღსადგენათ და გასამთელებლათ.

მაგრამ როგორც კი გასცილდა კანის კონფერენციის მუშაობის ეს შედეგები კანის ფარგლებს და შეიჭრა საფრანგეთში, ბრიანის სამინისტროც დაეცა, საფრანგეთის პარლამენტის მიერ ბრიანის ასეთ ნაბიჯებისთვის უნდობლობის გამოცხადების გამო და სამინისტრო კაბინეტის შედგენა მიენდო უკიდურეს იმპერიალისტურ წრეების წარმომადგენელს, პუანკარეს, რომელიც არ წავა იმპერიალისტურ საფრანგეთისათვის საზიანო კომპრომისზე, განსაკუთრებით გერმანიის საკითხში და „ერთგულათ დაიცავს თავისუფალ რესპუბლიკის მაღალ ეროვნულ ინტერესებს“.

ერთი სიტყვით ინგლისსა და საფრანგეთს ისევ შეუდგათ წყალი, რომელიც სულ უფრო და უფრო შმორდება და მყრალ სუნს უშვებს. რას იტყვის გენუას კონფერენცია, რომელსაც ესწრება საბჭოთა რუსეთი, და რომელმაც აგრეთვე საბოლოოთ უნდა გადასჭრას რუსეთის საკითხიც,—ეს გადაჭრით ჩვენ არ ვიცით, ხოლო პუანკარემ კი წინდაწინვე აღიარა:

„ჩვენ იძულებული ვართ განვაცხადოთ, რომ ამ შემთხვევაში ვიტოვებთ მოქმედების თავისუფლებასო“.

ერთიანი მუშათა ფრონტი

დღეს კომუნისტურმა ინტერნაციონალმა ახალი ლოზუნგი წამოაყენა: **ერთიანი მუშათა ფრონტი.**

რა იყო? რა მოხდა? რაშია საქმე? ნუ თუ ჩვენ, რომლებიც მუდამ ვქადაგებდით შეიდღმანელებთან და სხვა სახისა და ფორმის მენშევიკებთან 2 ნახ. ინტერნაციონალიდანაც კი გავიშვეს და შეურიგებელ ბრძოლის წარმოებას, ვუთანხმდებით დღეს მათ, მუშათა კლასის ამ გამცემლებს და მოღალატეებს და მოუწოდებთ ყველას ერთობისაკენ. ნუ თუ დამარცხდა ჩვენი იდეები და ლოზუნგები და დღეს იძულებული ვართ ხელიხელ ჩაკიდებული ვიაროთ გამცემელ მენშევიკებთან ერთად მათი მიზნების განსახორციელებლათ?

სრულიადაც არა. არ დამარცხებულა არც ჩვენი იდეები და არც ლოზუნგები, პირიქით, ცხოვრებამ ერთხელ კიდევ განამტკიცა ამ იდეებსა და ლოზუნგების სისწორე და კიდევ ერთხელ გაგვამართლა ჩვენ. დაწვრილებით ამ კითხვას გავარჩევთ და გავაშუქებთ შემდეგში, როდესაც დავბეჭდავთ მესამე, კომუნისტურ ინტერნაციონალის და წითელ პროფესიონალურ კავშირთა ინტერნაციონალის მოწოდებას ყველა ქვეყნის პროლეტარებისადმი, ერთიან მუშათა ფრონტის შექმნის საკითხს კი შევეხებით მოკლეთ.

საქმე იმაშია, რომ ჩვენ ვართ მარქსისტები, იმ მოძღვრების მიმდევარნი, რომელიც პირდაპირ უყურებს სინამდვილეს, არ სცილდება და პირდაპირ უფარდებს მას თავის მოქმედების ხაზს, ის არ შორდება ჩვენს „ცოდვილს მიწას“ და არ იბრუნებს თავს მომხიბვლელი იდეებითა და ტკბილი სიტყვებით.

ხოლო როგორია დღეს ეს სინამდვილე და როგორი იყო წინეთ, როდესაც წინააღმდეგი ვიყავით ჩვენ ასეთი ერთიანი ფრონტის?

ჯერ-ერთი წინეთ ჩვენ არ გვყოლია ყველა ქვეყნებში ძლიერი კომუნისტური პარტიები, და არა თუ ძლიერი, არამედ მცირე რიცხოვანიც კი; სამაგიეროთ რევოლიუციონური მუშათა კლასი სტიქიურათ, უგეგმოთ, მოკლებული ჭეშმარიტად რევოლიუციონურ კომუნისტურ ხელმძღვანელობას, არა თუ თავს იცავდა იმპერიალისტების, როგორც შინაურების, ისე გარეშეების თავდასხმისაგან, არამედ პირდაპირ შეტევაზედაც კი იყო გადასული. ისეთ პირობებში ჩვენ მიერ ერთიანი მუშათა ფრონტის ლოზუნგის გადმოსროლა ნიშნავდა ფაქტიურათ ჩვენს დამორჩილებას მენშევიკებისადმი და მათ შაჩანჩალათ ყოფნას, ვინაიდან მაშინ ჩვენი გავლენა მუშათა კლასზე მეტის მეტად მცირე იყო, და ის თითქმის ერთიანათ მენშევიკების ტყვეობაში იმყოფებოდა. ამ შემთხვევაში ჩვენი ამოცანა იყო მუშათა კლასის უმეტესი ნაწილის დაპყრობა, მისი განთავისუფლება **მენშევიკურ ცრუმორწმუნეობისაგან.**

ამხ. ორახელაშვილი იმეორებს მოკლედ თავის ანგარიშს, რომელიც მოახსენა ურილობას ქართულ ენაზე. ამხანაგებო, როდესაც მე შევეხე ც. კ. საორგანიზაციო ანგარიშს, ავღნიშნე, რომ ც. კ. აპარატმა მიიღო გარკვეული სახე და სიმტკიცე და მუშაობს იგი ცოტად თუ ბევრად დამაკმაყოფილებლად.

ძირითად განყოფილებებიდან ყველაზე დამთავრებულ განყოფილებად შეიძლება ჩაითვალოს მხოლოდ საორგანიზაციო საინსტრუქტორო განყოფილება.

—მიუხედავად იმისა, რომ საინსტრუქტორო ქვე-განყოფილება განიცდის დიდ გასაჭირს პარტიულ გამოცდილების მქონე და პარტიულ აღმშენებლობას გაცნობილ ძალების უყოლობის გამო, ამ განყოფილებამ მაინც შესძლო ეწარმოებია ნაყოფიერი მუშაობა, დაემყარებინა კავშირი ადგილობრივ ორგანიზაციებთან და რეგულიალურად გაეწია ინსტრუქტორობა პერიფერიებისათვის. რა თქმა უნდა, დეფექტები ბევრია, მაგრამ ყოველ შემთხვევაში ყოველ ორგანიზაციას ეგზავნებოდა პრინციპიალურ ხასიათის ცირკულიარები საინსტრუქციო წერილები და მასთან ცოცხალი კავშირი იყო დამყარებული.

მეორე ქვეგანყოფილება საინფორმაციო-სტატისტიკური—კარგად არის მოწყობილი პასუხისმგებელ ამხანაგის ხელმძღვანელობით, და ცენტრალური კომიტეტი რეგულიარულად ღებულობს მისგან, მეცნიერულ-სტატისტიკურად დამუშავებულ მასალას. აღრიცხვისა და განაწილების ქვე-განყოფილებამ, რომლის მიზანსაც შეადგენს ყველა პარტიულ ძალების გამოყენება, მიიღო თავის განკარგულებაში აპარატის დაყენების დროს სულ 500 მუშაკი, რომლებიც განაწილებული არიან სისწორით საბჭოთა ცენტრალურ დაწესებულებებისა და პროვინციებში. პასუხისმგებელ მუშაკთა ახალ რეგისტრაციის და ჩაწერის მოხდენის შემდეგ ამ განყოფილებამ მიიღო მდიდარი მასალა ყველა პარტიულ ძალების აღრიცხვისა, რადენობისა და კვალიფიკაციის მხრივ, მაგრამ მათი თანასწორად განაწილება არ მოხერხდა, იმის გამო, რომ აღწერა დამთავრდა 7 სექტემბერს და ამ დროსთვის მოუსწრო სწორედ პარტიის გაწმენდამ და ეს საკითხი დარჩა გადაუჭრელი, მაგრამ განყოფილებას ყოველ წამს შეუძლიან ც. კ. დავალებით შეუდგენ და მოკლე ხანში ჩაატაროს აღწერა და განაწილება პარტიულ ძალებისა.

აგიტაციისა და პროპაგანდის განყოფილება—სუსტი მხარეა ც. კ. აპარატში. მიუხედავად იმისა, რომ ამ განყოფილების ამოცანებს მეტად დიდი მნიშვნელობა აქვთ, იგი ჯერ-ჯერობით არ ჩაითვლება საკმაებით ჩამოყალიბებულათ და ნორმალურათ მომუშავეთ. ეს იმით აიხსნება, რომ განყოფილებას არ ყავდა საკმაო მუშაკნი, სულ 2—3 ამხანაგი მუშაობდა და, დასასრულ, ის ამოცანები, რომლებსაც წინ უყენებდნენ განყოფილებას, საკმაოდ მოფიქრებულნი არ იყვნენ, არ იყო პროგრამა ახლობელ ხანისთვის, გინდ ერთი თვისა ან მახლობელ რამდენიმე კვირისთვის მაინც. მთელ სამუშაოს სტიქიური ხასიათი ქონდა, შემთხვევიდან შემთხვევამდე, და იმ 18 კამპანიებსაც რომლებიც ჩაბტარა საორგიტაციო-საპროპაგანდო განყოფილებამ, ასეთივე შემთხვევით ხასიათი ქონდა. ამის წყალობით, ყველა 18 კამპანიიდან საორგიტ-საპროპ. განყოფილებამ სრულის მასშტაბით ჩაატარა მხოლოთ ერთი კამპანია რესპუბლიკების ფედერაციის შესახებ. ეს აიხსნება ისეთი პასუხისმგებელ მუშაკთა საკმაო კადრის უყოლობით, რომლების გამოყენებაც შესძლებოდა განყოფილებას, ამიტომ ხშირათ ასე მოხდებოდა ხოლმე, რომ ვაგონს, რომელსაც პროვინციაში 30 ამხანაგი უნდა წაეყვანა, მიყავდა ნამდვილათ არა უმეტეს 10 სა.

პროპაგანდის ქვე განყოფილებამ აქამდე ვერ განავითარა ის მუშაობა, რომელიც საჭიროა ჩვენს პირობებში. ქვე-განყოფილებამ მოაწყო რიგზე მხოლოდ ცენტრალური პარტიული სკოლა, რომელსაც სამსახურს უწევენ ენერგიული ამხანაგები, ეგაა მთელი რიგი დაბრკოლების გამო, მას ვერ უწოდებთ სამაგალითოს; იგი მაინც უცილობლათ დგას გაუმჯობესების გზაზე. ამ სკოლამ ზაფხულის მიწურულს გამოუშვა ასამდე კურსანტი; ეხლა იქ იმყოფება ორასზე მეტი ამხანაგი; ერთი თვის შემდეგ მეორეთ გამოუშვებენ კურსანტებს და პროვინცია მიიღებს მუშაკთა ახალ კადრს. ამ განყოფილების სუსტ მხარეს შეადგენს ეროვნულ უმცირესობათა ქვე-განყოფილება. მიუხედავათ იმისა, რომ საქართველოს უცილობლათ სჭირია ამ ქვე-განყოფილების ნორმალური მოქმედება, ჩვენ უნდა აღვნიშნოთ ეროვნულ უმცირესობათა შორის მუშაობის სისუსტე.

იქ არასოდეს არ მუშაობდა ორ ამხანაგზე მეტი და ხანდისხან მარტო ერთი მუშაობდა. მაგრამ ეხლა გადაწყვეტილია ცეკას ეს განყოფილება გაძლიერდეს და მოეწყოს სამაზრო კომიტეტებთან სათანადო განყოფილებები პარტიული მუშაობის საწარმოებლათ ნაციონალურ უმცირესობათა შორის.

აგრეთვე არა დამაკმაყოფილებელია ჩვენი გამომცემლობა. ჩვენ არ შეგვიძლია გავაძლიეროთ გამომცემლობა ქალაღლის უქონლობის გამო და, რაც ყველაზე უფრო საგრძნობია არ გვყავს ამხანაგები, რომლებსაც შეეძლოთ ამ მუშაობის წარმოება და ამიტომ ჩვენი პარტია წიგნების და ბროშურების პირდაპირ სიმშილს განიცდის. ცეკას ამ განყოფილების სისუსტემ გავლენა მოახდინა ჩვენ პრესაზე, რადგანაც ამ უკანასკნელმა ვერ შესძლო განეხორციელებია ის ამოცანები, რომლებიც დგანან ეხლა საბჭოთა ხელისუფლების და კომუნისტური პარტიის წინაშე. გაზეთები: „კომუნისტი“, „პრავდა გრუზიი“ და „კარმირ ასტ“ არიან პოლიტიკური გაზეთები და არა ისეთ ბი, რომლებსაც საჭიროებს ჩვენი პარტია და საბჭოთა ხელისუფლება.

გადავდიავარ რა ქალთა განყოფილებაზე, მე უნდა აღვნიშნო, მის მუშაობაში სჩანს დეფექტები, რომლებიც დაკავშირებულია იმათან, რომ განყოფილების რეკონსტრუქცია მოხდა სამჯერ. პირველად ის იყო დამოუკიდებელი, მერე შეიქნა ქვეგანყოფილება. ამას წინად ის ხელახლა გადაიქცა დამოუკიდებლად. ამ დარგში სჩანს პარტმუშაკების უყოლობა. ბოლოს და ბოლოს განყოფილებას ემსახურებოდა მხოლოდ ორი ამხანაგი. ასეთ განყოფილებას არ შეეძლო სათანადოთ ნაყოფიერი მუშაობის წარმოება. პერიფერიებში, კერძოდ გურიაში, სვანეთში და სხვაგან სამუშაოდ გზავნებოდენ კომუნისტი ქალები, რომლებმაც არა თუ არ იცოდენ ადგილობრივი ენა, არამედ პირველად ხვდებოდენ ამ რაიონებში, არ იცნობდენ ადგილობრივ მუშა და გლეხ ქალების ყოფა-ცხოვრების პირობებს.

ცეკასთან, განყოფილების უფლებებით, არსებობს კიდევ განსაკუთრებული დანიშნულების ნაწილების შტაბი. მან უკვე დაასრულა საორგანიზაციო პერიოდი და უნდა გადავიდეს ახალ საფეხურებზე—დაიწყეს სამხედრო სწავლა მომზადება და სხვ.; მაგრამ ნაკლებობა და უქონლობაც კი ყველა იმისა, ურომლისოდაც შეუძლებელია ნაწილების არსებობა, ხელს უშლიდა საქმის წინ წაყვანას.

ურილობამ უნდა გამონახოს წყაროები მათ დასაკმაყოფილებლად ყველა საჭირო საგნებით და დააყენოს იგინი მტკიცე ნიადაგზე, რადგანაც პირობები ისეთია, რომ უნდა გვყავდეს ძლიერი კომუნისტური ჯარი, რომელსაც სრულიადაც არ აქვს მიზნად შესცვალოს წითელი ლაშქარი.

ვაქცევ რა ყურადღებას ც. კ. საორგანიზაციო მუშაობას, მე აღვნიშნავ, რომ ჩვენ ბევრი რამ დაგვრჩა გაუკეთებელი, ბევრი შეცდომებიც ჩადენილი, მაგრამ ყოველ შემთხვევაში ორგანიზაციის ფორმის ჩამოყალიბებაში დიდი სამუშაო შესრულდა და, რასაკვირველია, ამ მუშაობაში ც. კ. გადალახა შეძლებისდაგვარად ბევრი სიძნელენი, რომლებსაც ქმნიდა ობიექტიური ვითარება, მაგრამ გაჩუმება დეფექტების და მტკივან ადგილების შესახებ საჭირო არ არის.

ეხება რა ც. კ. პოლიტიკურ მუშაობას, მომხსენებელი აღნიშნავს რომ საქართველოს კომუნისტები გახდნენ მმართველ პარტიად კომუნისტურ პარტიის ეკონომიურ პოლიტიკის გადატეხის მომენტში. ჩვენ ვიცოდით როდესაც მოვდიოდით საქართველოში, თუ რა უნდა გაგვეკეთებია. საქართველოში, სადაც მცირეა სამრეწველო პროლეტარიატი და დიდ უმრავლესობას შეადგენს წვრილ ბურჟუაზიული ელემენტი გლეხობა, „მეშჩანობა“, ინტელიგენცია, ამასთან საქართველოს გლეხობა თავის წვრილ მესაკუთრეობის პსიხოლოგიით დიდად განსხვავდება არამც თუ რუსეთის გლეხობისაგან, არამედ ყოფილ რუსეთის განაპირა მხარეების გლეხობიდანაც. გვაქვს რა გამოცდილება ე. წ. სამხედრო კომუნიზმისა, მეორე მხრით კი პარტიის მე 10 ყრილობის ნამუშევარი, ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის „დირექტივები,—ჩვენ აღმოვჩნდით ძნელ ამოცანის წინაშე. სანამ ჩვენ შეგვეძლო გარკვეულიყავით გარემოებაში, გაგვეგო ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის გატარების საფუძველები და პირობები, შედარებით დიდმა დრომ გაიარა, მაგრამ უნდა აღინიშნოს, როგორც შემდეგი თვეების მუშაობის შედეგი, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკა ჩვენ შევითვისეთ სისწორით და სისწორით ეს გავატარეთ საქართველოს სინამდვილეში, სადაც სავაჭრო კაპიტალი სჭარობდა სამრეწველოს.

ამ დარგში ჩვენ მაინც და მაინც დიდი შეცდომები არ ჩაგვიდენია.

გლეხურ, უაღრესათ წვრილ-ბურჟუაზიულ ქვეყანაში ჩვენ პირველ დღეებიდანვე დაგვჭირდა ფიქრი იმ მასებზე, რომლებიც უნდა შეადგენდნენ საბჭოთა ხელისუფლების ბურჯს. საკითხი ეხებოდა გლეხობის კავშირის განმტკიცებას პროლეტართა მოწინავე რაზმთან.

გლეხობას უნდა მიეღო საბჭოთა ხელისუფლებისაგან რევოლიუციონური გადაწყვეტა მიწის საკითხისა. ამავე დროს კომუნისტური პარტიას თავისი ტაქტიკურ პრინციპის თანახმათ, უნდა მოეხდინა გლეხობის დიფერენციაცია. მიწის სოციალიზაციის ჩატარებას არ გვიკარნახებდა გლეხთა მიწის მფლობელობის განსაკუთრებული თვისებანი და გლეხურ მეურნეობის ხასიათი. აგრარული რევოლიუცია ჩვენ გადავწყვიტეთ ჩაგვეტარებინა სხვა სახით; ამასთან, იმის გამო, რომ თესვის დრო იყო, ჩვენ უარი ვთქვით და „თავისი ნებით მიწის ხელში ჩაგდების“ ლოზუნგზე დავადექით ევოლიუციის გზას, მიწა გამოვაცხადეთ იმ მშრომელთა კუთვნილათ, რომლებიც მუშაობენ მასზე და მიწის შესახებ დეკრეტის განხორციელება მივანდეთ გლეხთა კომიტეტებს რევკომებთან ერთათ. ამ მხრივ, ამხანაგებო, ოქტომბრის რევოლიუციის სოფელში გადატანის მხრივ ჩვენ უკვე შესამჩნევ შედეგებს მივაღწიეთ, თუმცა აგრარული რევოლიუცია ჯერ დამთავრებულათ არ ჩაითვლება.

ამასთან ერთად, გლეხობის დიფერენციაციის? (Разслоение) მიზნით, ჩვენ წამოვაყენეთ ეგრედ წოდებული 50 მილიარდიანი სანიტარული გადასახადი, რომლის უდიდესი ნაწილი შეხვდა სოფლის ბობოლებს. აგრარულ კანონმდებლობის და სანიტალურ გადასახადის მეოხებით ჩვენ მივაღწიეთ თუმცა არა სრულს, მაგრამ მაინც შესამჩნევ დანაწილებას გლეხობისას და ეხლა ულარიბესი გლეხობა, ჩვენ აკტიურ თანაგრძნობას გვიცხადებს.

ჩვენ მოვედით საქართველოში ფართო ამინისტიით იმ იმედით, რომ მმართველ მეთაურებიდან მენშევიკებსაც, როდესაც ის აყენებს ლოზუნგს გაერთიანებისას საერთო მტრის, კაპიტალისტების წინააღმდეგ მენშევიკებისა და სხვა ოპორტიუნისტების ნება-სურვილის მიუხედავათ,—აი ასეთ პირობებში განზე გადგომა, ბრძოლაში არ ჩარევა და ერთიანი სამოქმედო ხაზის არ გამონახვა, იქნებოდა დიდი, გამოუსწორებელი შეცდომა.

ამიტომ კომუნისტურ ინტერნაციონალის აღმასრულებელმა კომიტეტმა ალლო აუღო მუშათა მოძრაობაში შექმნილ ასეთ მდგომარეობას და გამოისროლა სწორეთ მუშათა მასებიდან ამოღებული ეს ლოზუნგი, რათა საშვალება არ მიეცა მუშათა კლასს გამცემლობისათვის გამოეყენებიათ ეს მათი გამცემლური მიზნებისათვის,

ჩვენ ვამბობთ მხოლოთ სამოქმედო ხაზის გამონახვაზე და არა იდეიურ ბრძოლაზე ხელის აღების შესახებ. ეს რასაკვირველია იწარმოებს, მენშევიკების ბელადების მხილება რასაკვირველია არ შესწყდება, არამედ პირიქით ის კიდევ უფრო გაძლიერდება, რათა მუშათა კლასი სავსებით დარწმუნდეს იმაში, რომ პროლეტარიატის რკინის დიქტატურის გარეშე ბურჟუაზიის დასახსნობათ და ასალაგმავათ არ არსებობს ხსნა.

ერთიანი ეროვნული ფრონტი

ამხ. ოლახელაშვილი იმეორებს მოკლედ თავის ანგარიშს, რომელიც მოახსენა ურილობას ქართულ ენაზე. ამხანაგებო, როდესაც მე შევეხე ც. კ. საორგანიზაციო ანგარიშს, ავღნიშნე, რომ ც. კ. აპარატმა მიიღო გარკვეული სახე და სიმტკიცე და მუშაობს იგი ცოტად თუ ბევრად დამაკმაყოფილებლად.

ძირითად განყოფილებებიდან ყველაზე დამთავრებულ განყოფილებად შეიძლება ჩაითვალოს მხოლოდ საორგანიზაციო საინსტრუქტორო განყოფილება.

—მიუხედავად იმისა, რომ საინსტრუქტორო ქვე-განყოფილება განიცდის დიდ გასაჭირს პარტიულ გამოცდილების მქონე და პარტიულ აღმშენებლობას გაცნობილ ძალების უყოლობის გამო, ამ განყოფილებამ მაინც შესძლო ეწარმოებია ნაყოფიერი მუშაობა, დაემყარებინა კავშირი ადგილობრივ ორგანიზაციებთან და რეგულიალურად გაეწია ინსტრუქტორობა პერიფერიებისათვის. რა თქმა უნდა, დეფექტები ბევრია, მაგრამ ყოველ შემთხვევაში ყოველ ორგანიზაციას ეგზავნებოდა პრინციპიალურ ხასიათის ცირკულიარები საინსტრუქციო წერილები და მასთან ცოცხალი კავშირი იყო დამყარებული.

მეორე ქვეგანყოფილება საინფორმაციო-სტატისტიკური—კარგად არის მოწყობილი პასუხისმგებელ ამხანაგის ხელმძღვანელობით, და ცენტრალური კომიტეტი რეგულიარულად ღებულობს მისგან, მეცნიერულ-სტატისტიკურად დამუშავებულ მასალას. აღრიცხვისა და განაწილების ქვე-განყოფილებამ, რომლის მიზანსაც შეადგენს ყველა პარტიულ ძალების გამოყენება, მიიღო თავის განკარგულებაში აპარატის დაყენების დროს სულ 500 მუშაკი, რომლებიც განაწილებული არიან სისწორით საბჭოთა ცენტრალურ დაწესებულებებისა და პროვინციებში. პასუხისმგებელ მუშაკთა ახალ რეგისტრაციის და ჩაწერის მოხდენის შემდეგ ამ განყოფილებამ მიიღო მდიდარი მასალა ყველა პარტიულ ძალების აღრიცხვისა, რადენობისა და კვალიფიკაციის მხრივ, მაგრამ მათი თანასწორად განაწილება არ მოხერხდა, იმის გამო, რომ აღწერა დამთავრდა 7 სექტემბერს და ამ დროსთვის მოუსწრო სწორედ პარტიის გაწმენდამ და ეს საკითხი დარჩა გადაუჭრელი, მაგრამ განყოფილებას ყოველ წამს შეუძლიან ც. კ. დავალებით შეუდგენ და მოკლე ხანში ჩაატაროს აღწერა და განაწილება პარტიულ ძალებისა.

აგიტაციისა და პროპაგანდის განყოფილება—სუსტი მხარეა ც. კ. აპარატში. მიუხედავად იმისა, რომ ამ განყოფილების ამოცანებს მეტად დიდი მნიშვნელობა აქვთ, იგი ჯერ-ჯერობით არ ჩაითვლება საკმაებით ჩამოყალიბებულათ და ნორმალურათ მომუშავეთ. ეს იმით აიხსნება, რომ განყოფილებას არ ყავდა საკმაო მუშაკნი, სულ 2—3 ამხანაგი მუშაობდა და, დასასრულ, ის ამოცანები, რომლებსაც წინ უყენებდნენ განყოფილებას, საკმაოდ მოფიქრებულნი არ იყვნენ, არ იყო პროგრამა ახლობელ ხანისთვის, გინდ ერთი თვისა ან მახლობელ რამდენიმე კვირისთვის მაინც. მთელ სამუშაოს სტიქიური ხასიათი ქონდა, შემთხვევიდან შემთხვევამდე, და იმ 18 კამპანიებსაც რომლებიც ჩაბტარა საორგიტაციო-საპროპაგანდო განყოფილებამ, ასეთივე შემთხვევით ხასიათი ქონდა. ამის წყალობით, ყველა 18 კამპანიიდან საორგიტ-საპროპ. განყოფილებამ სრულის მასშტაბით ჩაატარა მხოლოთ ერთი კამპანია რესპუბლიკების ფედერაციის შესახებ. ეს აიხსნება ისეთი პასუხისმგებელ მუშაკთა საკმაო კადრის უყოლობით, რომლების გამოყენებაც შესძლებოდა განყოფილებას, ამიტომ ხშირათ ასე მოხდებოდა ხოლმე, რომ ვაგონს, რომელსაც პროვინციაში 30 ამხანაგი უნდა წაეყვანა, მიყავდა ნამდვილათ არა უმეტეს 10 სა.

პროპაგანდის ქვე განყოფილებამ აქამდე ვერ განავითარა ის მუშაობა, რომელიც საჭიროა ჩვენს პირობებში. ქვე-განყოფილებამ მოაწყო რიგზე მხოლოდ ცენტრალური პარტიული სკოლა, რომელსაც სამსახურს უწევენ ენერგიული ამხანაგები, ეგაა მთელი რიგი დაბრკოლების გამო, მას ვერ უწოდებთ სამაგალითოს; იგი მაინც უცილობლათ დგას გაუმჯობესების გზაზე. ამ სკოლამ ზაფხულის მიწურულს გამოუშვა ასამდე კურსანტი; ეხლა იქ იმყოფება ორასზე მეტი ამხანაგი; ერთი თვის შემდეგ მეორეთ გამოუშვებენ კურსანტებს და პროვინცია მიიღებს მუშაკთა ახალ კადრს. ამ განყოფილების სუსტ მხარეს შეადგენს ეროვნულ უმცირესობათა ქვე-განყოფილება. მიუხედავათ იმისა, რომ საქართველოს უცილობლათ სჭირია ამ ქვე-განყოფილების ნორმალური მოქმედება, ჩვენ უნდა აღვნიშნოთ ეროვნულ უმცირესობათა შორის მუშაობის სისუსტე.

იქ არასოდეს არ მუშაობდა ორ ამხანაგზე მეტი და ხანდისხან მარტო ერთი მუშაობდა. მაგრამ ეხლა გადაწყვეტილია ცეკას ეს განყოფილება გაძლიერდეს და მოეწყოს სამაზრო კომიტეტებთან სათანადო განყოფილებები პარტიული მუშაობის საწარმოებლათ ნაციონალურ უმცირესობათა შორის.

აგრეთვე არა დამაკმაყოფილებელია ჩვენი გამომცემლობა. ჩვენ არ შეგვიძლია გავაძლიეროთ გამომცემლობა ქალაღლის უქონლობის გამო და, რაც ყველაზე უფრო საგრძნობია არ გვყავს ამხანაგები, რომლებსაც შეეძლოთ ამ მუშაობის წარმოება და ამიტომ ჩვენი პარტია წიგნების და ბროშურების პირდაპირ სიმშილს განიცდის. ცეკას ამ განყოფილების სისუსტემ გავლენა მოახდინა ჩვენ პრესაზე, რადგანაც ამ უკანასკნელმა ვერ შესძლო განეხორციელებია ის ამოცანები, რომლებიც დგანან ეხლა საბჭოთა ხელისუფლების და კომუნისტური პარტიის წინაშე. გაზეთები: „კომუნისტი“, „პრავდა გრუზიი“ და „კარმირ ასტ“ არიან პოლიტიკური გაზეთები და არა ისეთ ბი, რომლებსაც საჭიროებს ჩვენი პარტია და საბჭოთა ხელისუფლება.

გადავდიავარ რა ქალთა განყოფილებაზე, მე უნდა აღვნიშნო, მის მუშაობაში სჩანს დეფექტები, რომლებიც დაკავშირებულია იმათან, რომ განყოფილების რეკონსტრუქცია მოხდა სამჯერ. პირველად ის იყო დამოუკიდებელი, მერე შეიქნა ქვეგანყოფილება. ამას წინად ის ხელახლა გადაიქცა დამოუკიდებლად. ამ დარგში სჩანს პარტმუშაკების უყოლობა. ბოლოს და ბოლოს განყოფილებას ემსახურებოდა მხოლოდ ორი ამხანაგი. ასეთ განყოფილებას არ შეეძლო სათანადოთ ნაყოფიერი მუშაობის წარმოება. პერიფერიებში, კერძოდ გურიაში, სვანეთში და სხვაგან სამუშაოდ გზავნებოდენ კომუნისტი ქალები, რომლებმაც არა თუ არ იცოდენ ადგილობრივი ენა, არამედ პირველად ხვდებოდენ ამ რაიონებში, არ იცნობდენ ადგილობრივ მუშა და გლეხ ქალების ყოფა-ცხოვრების პირობებს.

ცეკასთან, განყოფილების უფლებებით, არსებობს კიდევ განსაკუთრებული დანიშნულების ნაწილების შტაბი. მან უკვე დაასრულა საორგანიზაციო პერიოდი და უნდა გადავიდეს ახალ საფეხურებზე—დაიწყეს სამხედრო სწავლა მომზად

ბის ნაწილი მაინც პატიოსნად ითანამშრომლებდა საბჭოთა ხელისუფლებასთან. ჩვენ მივეცით მენშევიკებს საშუალება ორგანიზაციულად გამოეთქვათ თავის დამოკიდებულება გადატრიალების და საბჭოთა ხელისუფლების მიმართ, მათ გამოაცხადეს თავის თავი ამ ხელისუფლების შეურიგებელ მტრებად. მათი მიმდევარი მასები მალე გამოერკვენ და ისწრაფიან ჩვენსკენ; ზედა წრეების მიმართ კი, რომლებიც დაადგენ აქტიურ ბრძოლის გზას, ჩვენ მივმართეთ რეპრესიულ ზომებს.

აღნიშნა რა შემდეგ ქართველ ინტელიგენციისადმი დამოკიდებულება, მომხსენებელი შეეხო ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკების ფედერაციის.

ამხანაგებმა, რომლებიც გააკრიტიკებენ აქ ცეკას მოქმედებას და გააკეთებენ მის ნამოქმედარის მიმოხილვას, უნდა მიიღონ მხედველობაში ის გარემოება, რომ ბევრი შეცდომები გვქონდა ჩვენ, ბევრი დარჩა უთქმელი სიტყვა და მოუთავებელი საქმე, მაგრამ ყოველ შემთხვევაში ჩვენ უნდა ვაღიაროთ რომ საერთოდ საკმაოდ ბევრია გაკეთებული, თუმცა აგრეთვე ბევრი დრო დაიკარგა უსარგებლოდ. საჭიროა სწორედ ეს მდგომარეობა იქნეს აღნიშნული და მხედველობაში მიღებული. შემდეგი ნორმალური მუშაობის წარმოება მოხდება მხოლოდ იმ პირობით, თუ ჩვენ ვიქნებით მთლიანი და ურყევი ყველა მორიგი ზომების გატარებაში ჩვენი რიგების გასაჯანსაღებლად და საბჭოთა ხელისუფლების გასამტკიცებლად.

—

25 იანვრის დილისა და საღამოს სხდომებზე გაგრძელდა კამათი ამხ. მ. ორახელაშვილის მოხსენების გამო ცეკას მოღვაწეობის შესახებ.

—

მისალმებანი ყრილობას.

ბაქოს ორგანიზაციის კონფერენციისაგან.

აზერბეიჯანის კომუნისტურ პარტიის ბაქოს ორგანიზაციის კონფერენცია უგზავნის მხურვალე კომუნისტურ სალამს საქართველოს კომუნისტურ პარტიის პირველ ლეგალურ ყრილობას, კონფერენცია დარწმუნებულია, რომ საქართველოს კომუნისტურ პარტიის მეცადინეობით შესაძლებელია საბჭოთა ხელისუფლების განმტკიცება და ამიერ-კავკასიის ყველა რესპუბლიკათა შორის მტკიცე ძმურ კავშირის შექმნა, თავდასხმისათვის განმზადებულ საერთაშორისო კაპიტალის საწინააღმდეგოდ

კონფერენცია უსურვებს წარჩინებას ყრილობის მუშაობას და დარწმუნებულია, რომ ამიერ-კავკასიის ფედერაცია ლოზუნგიდან ფაქტად იქცევა.

კონფერენციის პრეზიდიუმი: მირზოიანი, კრილოვი, კულიევი, კანბუდაგოვი, ეგოროვი.

„პოალეიციონის“ თბ. ორგან. კომიტეტისაგან.

პოალეიციონის თბილისის ორგანიზაციის კომიტეტი მხურვალედ ესალმება საქართველოს კომუნისტურ პარტიის პირველ ყრილობას. კომუნისტურმა პარტიამ დაამტკიცა და დაამტკიცებს კიდევ არა სიტყვით, არამედ საქმით თავის გმირულ ძლიერებას და უანგარო თავდადებას მშრომელთა საკეთილდღეოდ. მიუხედავად ყოველ გვარ დაბრკოლებისა, ჩვენ გვწამს, რომ კომუნიზმის გზა ჩვენ მიერ განვლილ იქნება ბოლომდის. ჩვენ გვწამს, რომ მოხერხებულ და ელასტიური სტრატეგიის საშვალებით ეკონომიურ ფრონტზე ისეთივე ბრწყინვალე გამარჯვებას მივაღწევთ, როგორც პოლიტიკურსა და საბჭედრო ფრონტებზე. ჩვენ, ებრაელების მუშათა კლასის პარტია, ვითვალისწინებთ რა იმ ყველა დაბრკოლებებს მუშურ-გლეხურ ხელისუფლების და მისი სულის ჩამდგმელის კომპარტიისას, რომელიც კაპიტალისტურ ქვეყნებით გარშემორტყმული აშენებს პროლეტარულ სახელმწიფოს, მტკიცედ გვწამს მუშათა კლასის საბოლოო გამარჯვება.

გაუმარჯოს საქართველოს კომპარტიის პირველ ყრილობას!

გაუმარჯოს საბჭოების ხელისუფლებას!

გაუმარჯოს სოციალისტურ ფედერატიულ საბჭოთა რესპუბლიკებს!

გაუმარჯოს მე-III ინტერნაციონალს.

„პოალეიციონის“ თბილისის ორგანიზაციის კომიტეტი.

—

საქ. მკვებავ-ქიმიკოსთა და მეთამბაქოეთა ყრილობისაგან.

საქართველოს მკვებავ-ქიმიკოსთა და მეთამბაქოეთა მუშების გაერთიანებული ყრილობა უგზავნის თავის მხურვალე სალამს საბჭოთა საქართველოს ყველა მშრომელების სულის ჩამდგმელს და დამცველს და სწამს, რომ პარტიის პირველი ყრილობა გადასწყვეტს რა მტკივნეულ და სერიოზულ საკითხებს, და კიდევ უფრო გააღრმავებს თავის მუშაობას პროლეტარულ მასებში. საქართველოს მკვებავთა მუშების გაერთიანებულ კავშირის რევოლიუციონური რიგები მტკიცედ იცავენ კომუნიზმის იდეას და მოიხმარენ ყველა ძალას და ენერგიას მუშათა კლასის საბოლოო გასამარჯვებლად ყვითელ კაპიტალზე და მიღლა ასწევს მე-3 ინტერნაციონალის წითელ დროშას.

საქ. მკვებავ-ქიმიკოსთა და მეთამბაქოეთა ყრილობის პრეზიდიუმი.

გერმანიის, საფრანგეთის და ინგლისის კაპიტალიზმი და შუა ევროპის პრობლემა

პოლ ლუი

შუა ევროპის კრიზისი უყენებს წინ გერმანიის, საფრანგეთის და ინგლისის პროლეტარიატს უდიდეს ამოცანებს. ხოლო ამ კრიზისის წარმოშობა დღევანდელი დღის საქმე არ არის: ის შედეგია მსოფლიო ომის.

გერმანიის კომუნისტური პარტია შეუწყვეტლივ პროტესტს აცხადებდა ვერსალის ეგრედ წოდებულ ზავის შესახებ, რომლის შედეგი იყო გერმანიის დანაწილება და დაქცევა საფრანგეთისა და ინგლისის კაპიტალიზმის სასარგებლოთ. მაგრამ ის ბრალს სდებდა ამავე დროს გერმანიის კაპიტალიზმსაც, რომ ის მას შემდეგ, რაც თვითონ იყო ერთ-ერთი დიდი მიზეზი კონფლიკტის გამოწვევის, ყველა საშვალებას ხმარობს, მშრომელთა მასებს დაატეხოს თავზე მისი შედეგები.

საფრანგეთის კომუნისტური პარტიამ, ხოლო ბრს ოფიციალურ დაარსებამდე ძველი პარტიის უმცირესობის ელემენტებმა, რომლებიც შემდეგ შევიდნენ კომპარტიაში, განაცხადეს პროტესტი ვერსალის ხელშეკრულების წინააღმდეგ. დამახასიათებელი ამ ხელშეკრულებისათვის არის, რომ ის იყო თავზე მოხვეული ძალმომრეობით, რომ მან შექმნა რამოდენიმე „ელზას-ლოტარინგია“. მოქცია რა ხალხები ერთი ბატონობიდან მეორე ბატონობის ქვეშ და რომ ამ გერმანიისაგან მოითხოვა ანაზღაურების ხარჯები ისეთ დროს, როდესაც ამან მოსპო მისი ძლიერების უნიშვნელოვანესი საღსრები.

ინგლისის პროლეტარიატი, რამოდენიმეთ თვით თავის არა კომუნისტურ ნაწილშიაც შეუწყვეტლივ მოითხოვდა ვერსალის ხელშეკრულების გადასინჯვას, როგორც მის ტერიტორიალურ ისე სამეურნეო პირობების ნაწილში.

საფრანგეთისა და ინგლისის ბურჟუაზია, რომელიც კლემანსოსა და ლოიდ-ჯორჯს უმაგრებენ ზურგს, იმავე მიზანს ისახავდნენ ომით, როგორსაც გერმანიის მეუწველთა დიდი საზოგადოებანი: ყველა ისინი უყურებდნენ მას, როგორც საშუალებას თავის გასამდიდრებლათ. გერმანიის ამ დიდი სამრეწველო საზოგადოებებს იმედი ჰქონდათ რომ ისინი ჩამოართმევდნენ საფრანგეთს მის მადნეულობას აღმოსავლეთით, ქვანახშირის მაღაროებს ჩრდილოეთით, და ინგლისს კი—ერთ ნაწილს მისი კოლონიებისას და სავაჭრო ფლოტს. გერმანიის კაპიტალიზმს ეწნებოდა ამნაირათ გეგემონია მსოფლიო ბაზარზე.

ინგლისის ბურჟუაზიამ, რომელიც თავდავიწყებით გადაეშვა ომში, დაისახა შემდეგი სამი ამოცანა: ჩაეგდო ხელში გერმანიის ბაღდადის გზა, გაენადგურებია მისი სამხედრო და სავაჭრო ფლოტი, მოესპო კონკურენცია, რომელსაც უწევდა მას ლითონის მრეწველობას რეინ-ვესტფალიის სამრეწველო რაიონი.

საფრანგეთის ბურჟუაზია, რომელშიაც დიდი ადგილი ეკავა ხსოვნას ნაპოლეონიზმზე, ეძებდა სამხედრო დაკმაყოფილებას, მაგრამ მას ყავდა თავის რიგებში თანამედროვე ელემენტებიც, რომლებიც იმავე დროს ეკონომიურ უპირატესობისკენ ილტვოდნენ. ამასთან ერთათ ერთი ძნელი ამოცანა უნდა გადაწყვეტილიყო: ვის უნდა გადაეხადათ ომის ხარჯები. საფრანგეთის თუ გერმანიის ბურჟუაზიას? საფრანგეთის ბურჟუაზია, რომელიც 1914 წლიდან 1918 წლამდი, გაიორკეცა თავისი ცდა, რომ თავი გადაერჩინა ყოველნაირი სახელმწიფო გადასახადებისაგან და უძიმესი ნაწილი სახელმწიფო ვალდებულებათა გადაედო მასებზე, აცხადებდა: გერმანია გადიხდისო. ეს ნიშნავდა მის თვალში: გერმანია გადიხდის, როგორც ხარჯებს ომისას, ისე ზარალის ასანაზღაურებელს. საფრანგეთის ერთი ნაციონალისტური და მილიტარისტული კასტა მზად არის, შემთხვევით ისარგებლოს, ოფიციოზური ფორმით რაიმეს მომიზეზებით, კვლავ ომი გააჩაღოს. იუნკრები (მემამულეები) რეინის ორი ხარეში იმყოფებიან. რეინის მარცხენა მხარის ანექსიას და რურის რაიონის დაკავებას ისევ ჰგავს მიმდევრები პარიზში და ნაციონალური ბლოკი, რომელიც წაგავს დიდი გერმანიის იდეის მატარებელ პარტიას, არ გამოთხოვებია კიდევ თავის შორს მიმავალ მიზნებს. თუ წარსულ მაისში საფრანგეთის ჯარმა რურის რაიონი არ დაიკავა, ამის მიზეზი იყო წინააღმდეგობა სხვა მოკავშირეების და აღელვება საფრანგეთის პროლეტარიატის. დღეს ეს ძველი ამოცანა სხვანაირ ახალ ნიშან ქვეშ დგას. სახელმწიფო და მსხვილი ინდუსტრია თავისთვის შეუძლებლად აცხადებს—გადაიხადოს ანტანტის მიერ მოთხოვილი ფული. გერმანიის კაპიტალიზმი მთელი თავისი ძალ ლონით ეწინააღმდეგება ამას, დაიცვას თავისი ქონება. ის გამდიდრდა მის მიერ გატყაულ მუშათა მასების ხარჯზე და ახლა სურს მთელი ეს სიმდიდრე მხოლოდ თავის ხელში შეინარჩუნოს. მაგრამ იმ დროს, როდესაც ის რამოდენიმე მილიონ მუშას ყვლეფს, მაშინ, როდესაც ის სახელმწიფოს გაკოტრების მოლოდინშია და მასთან ერთად ტყუილ იმედებს ატარებს კიდევ, თავზე აიშოროს ის, ამ დროს აპარტახებს მსოფლიო ბაზრის შუა ევროპის ნაწილს. მარკის ფასის დაცემა მისთვის დღეს-დღეობით უფრო მოსაგებია, რადგან ის იხდის ისეთ სამუშაო ქირას, რომელიც ბევრათ უფრო მცირეა, ვინემ საფრანგეთში და ინგლისში და მარკის კურსის ასეთი მდგომარეობა საშუალებას აძლევს მას უკიდურესობამდე აწარმოოს შრომის ექსპლოატაცია. მაგრამ ეს ხელოვნურათ შექმნილი კონიუნქტურა არ არის მტკიცე. მან რომ წარმოება შესძლოს, საჭიროა ჰქონდეს ნედლი მასალა. ამ მასალას ის ყიდულობს არა ქაღალდის ფულით, არამედ დოლარებით და სტერლინგებით და ამით აძლევს წარმოების საქმეს. მილიონებიან გერმანელთა მასსებს არ ყოფნით ის სრულიად უმნიშვნელო სამუშაო ქირა, რომელსაც ისინი იღებენ და ასე ამნაირათ ხელახლა აწვავდება რევოლიუციონური მდგომარეობა.

ინგლისის ბურჟუაზია განიცდის დამღუპველ შედეგებს მარკის ფასის დაცემისას. ერთი მხრით ინგლისის ინდუსტრიას გერმანიის ინდუსტრია უწევს კონკურენციას, რომელიც იმაზე კიდევ უფრო სახიფათოა, რაც წინეთ იყო, უმუშევრობაც ლამანშის გაღმა უფრო დიდია და საშიში. მეორე მხრით გერმანია უკეტავს მას თავის ბაზარს, რადგან მარკა ძალიან დაეცა და რაც უფრო მეტ ქაღალდის ფულს უშვებს გერმანია, ბაზაში, ეით კიდევ უფრო ეცემა მარ. ყოველი დაცემა [illegible] უფრო ადიდებს [illegible] სათვის. ეს არის მიზეზი იმის, რ[illegible] ლონდონის კაბინეტი ვერსალის ხელ[illegible] შეკრულების გადასინჯვის მოლ[illegible] დინში, შესაძლებლათ სცნობს გერ[illegible] მანიასთან ფინანსიური პირობებ[illegible] შეცვლას

მაგრამ საფრანგეთის კაპიტალიზ[illegible] ისახავს სხვა მიზნებს. ის ამ ზომ[illegible] არ ეთანხმება და აცხადებს: გერმ[illegible] ნიამ უნდა გადაიხადოს. ხოლო [illegible] კი ამას არ იზამს, საფრანგეთი აა[illegible] ძრავებს თავის ჯარს და ხელში ჩაი[illegible] დებს გერმანიის ახალ-ახალ რაიონებ[illegible] მან კარგად იცის, რომ მისი გავლ[illegible] ნა ისპობა წვრილ ბურჟუაზიაში [illegible] გლეხობაში, რომელმაც ხმა მისცა ნ[illegible] ციონალურ ბლოკს და რომ ისინი [illegible] მოითმენენ ახალი გადასახადების და[illegible] დებას; ასეთი გადასახადების შემ[illegible] ღება პროლეტარიატის ბანაკში გ[illegible] დაისვრიდა მათ.

ამნაირათ ცხადი ხდება თუ რა წ[illegible] ნააღმდეგობა არსებობს საფრანგ[illegible] თისა და ინგლისის ბურჟუაზიის შ[illegible] რის. უკანასკნელი სცდილობს ამ[illegible] მათ დაუახლოვდეს გერმანიის კაპ[illegible] ტალიზმს, და გერმანიის ბურჟუა[illegible] ზიასთან შეთანხმებულათ ამ ქვეყნ[illegible] პროლეტარიატის გაყვლეფით უშვ[illegible] ლოს მას.

ინგლისის კაპიტალიზმის იმედ[illegible] აქვს, გერმანიის კაპიტალიზმ[illegible] შველის საშუალებით ერთ და იმავ[illegible] დროს, გაიხსნას თ ვისთვის გზა გერ[illegible] მანიის და ყველა ბაზრებისკენ [illegible] შეაფერხოს რევოლიუციის საქმე შუა ევროპაში. საფრანგეთის კაპიტალიზმი ოცნებობს მხოლოდ იმაზე, რომ ახალი ექსპედიციები მოაწყოს და მით დამალოს თავისი უნიჭობა ქვეყნის სამეურნეო აღდგენის საქმეში, გაამართლოს ამით ახალი სესხების საჭიროება.

ასეთია შექმნილი მდგომარეობა, რომელსაც უნდა ჩაუკვირდეს საფრანგეთის, გერმანიისა და ინგლისის პროლეტარიატი. თანამედროვე კრიზისი მომასწავებელია რევოლიუციის წინმსვლელობის,

(„D. R. Fahne“ № 560).

კომპარტიის სრულიად რუსეთის კონფერენცია

კომუნისტური ინტერნაციონალი

(ამხ. ზინოვიევის მოხსენება)

(დასასრული. იხ. „კომ.“ № 20

მე მინდა აღვნიშნო კიდევ ერთი ფრიად საინტერესო მოვლენა მე მოვიყვანე ზოგიერთი ფაქტები იმისა რომ, როდესაც სტიქიური ტალღა ამოვარდა, ჩვენი პარტიები წარმოადგენდა მეტად სუსტ ძალას. ისინი გადავარდნენ ბრძოლაში, ისინი დამარცხდნენ. წაჩოქილნი ერთხელ, კვლავ წამოიჭრნენ შეორედ, მესამედ. მაგრამ ახალ პირობებში, როცა სტიქია სკხრებოდა თანდათან, მათ კვლავ ამარცხებდნენ; მათ არა თუ ჰქონდათ ფიზიკური მსხვერპლი, მათ ნაწილობრივ დაჰკარგეს უმეტესად ჩამორჩენილი მუშების სიმპატია. ეს განსაკუთრებული სიცხადით სჩანს გერმანიაში, 1921 წლის მარტის აჯანყების დროს რომლის შესახებ ასე დიდი დავა იყო მე-3 კონგრესზე. ეხლა ამ მარტის აჯანყებას ყველა ჩვენ,—მიუხედავათ მე-3 კონგრესზე არსებული უთანხმოებისა,—ვხედავთ ახალ განათებაში.

აჯანყებას ჰქონდა მრავალი შეცდომა, მაგრამ მუშათა მასა უკვე ხედავს, არა მარტო შეცდომასა და სისულელეს—იგი ხედავს ფაქტებსაც. 1921 წლის დასაწყისში, როდესაც მუშათა მასებს ეძინა,—ალაგ ალაგ სამუდამოთ,—კომუნისტებმა მაინც გამართეს ბრძოლა. კომუნისტები უქადაგებდა მუშებს: მშვიდობიანი გზა თქვენ არაფერს მოგიტანთ, დაპირებანი თქვენ არაფერს მოგცემთ მაშინ არ უჯერებდნენ კომუნისტებს, ფიქრობდნენ, რომ ეს ტვინ-აყლარუნებული ხალხია და ავანტიურისტები. ხოლო ეხლა, იგივე მუშები ხედვენ ამ ბრძოლას ისეთ ისტორიულ ვითარებაში, რომლის თვალსაზრისითაც შეიძლება მხოლოდ მისი გაშუქება და შეფასება შეცდომები შეცდომებად, ხოლო ბრძოლის სიდიადე ფაქტად რჩება. ის გარემოება, რომ კომუნისტი მუშები აწყობდნენ აჯანყებას რეფორმისტული ძოძრაობის აყვავების დროს, ის ფაქტი, რომ კომუნისტები ილაშქრებდნენ ყველას წინააღმდეგ. მარცხდებოდნენ, მაგრამ მაინც მიდიოდნენ ბრძოლაში,—ეს ფაქტი დღეს დაფასდება გერმანიაში, ისე როგორც ყველა სხვა ქვეყანაში.

ჩვენ ვამჩნევთ გაერთიანების ტალღას; ეგ ტალღა მიიმართება პარალელურად მეორე პროცესთან; ეს პროცესია—აღდგენა ნდობისა კომუნისტური პარტიისადმი, აღდგენა კომუნისტების პოპულიარობისა იქ, სადაც იგი დავკარგეთ, ზოგჯერ საკუთარი შეცდომების გამო. აი, ახალი პიროებები, ახალი ვითარება, რომელიც ჩვენი თვალის წინ ფეხს იკიდებს ყველგან. კამათი პარტიათა შორის არაოდეს არ იყო ისე მწვავე, როგორც ეხლა. გერმანიაში ადგილი ჰქონდა შემდეგ ფაქტს: როცა ბატონმა სოც.-დემოკრატებმა შენიშნეს, რომ მუშათა მასაში იზრდება ნდობა კომუნისტებისადმი, გამობძანდნენ ბრალდებებით. მათ გამოაქვეყნეს მასალები 1921 წლის მარტის ბრძოლის შესახებ. როგორც ვიცით, 1921 წ. მარტში, გერმანიის კომუნისტები სცდილობდნენ მოეწყოთ საყოველთაო გაფიცვა გერზინგის წინააღმდეგ, რომელიც 1907 წელს დიდ სამსახურს გვიწევდა აკრძალული ლიტერატურის ტრანსპორტისათვის, ხოლო ეხლა ხელმძღვანელობა მუშათა დახვრეტის საქმეს. კომუნისტები შეეცადნენ საყოველთაო გაფიცვის მოწყობას ამ ვაჟბატონების წინააღმდეგ. რევოლიუციონურ აჯანყების დროს მოქმედებდა, რა თქმა უნდა, არა მარტო ბრიშური, არა მარტო დეკლარაცია და რეზოლიუცია, არამედ მოქმედებდა ბომბიც, იყო ტეროროიც ამ აჯანყების დროს, ბატონი პაულ ლევი ჩამოშორდა პარტიას ფაქტიურად გადავიდა ჩვენი მტრების მხარეზე და ქუჩაში გამოიტანა ბრალდებანი კომუნისტების წინააღმდეგ. ეს ყოფილი ადამიანი, თავმოჭრილი და დამბლა დაცემული ეხლა მოკალათებულია სოც-დემოკრატებთან და მაზე ლაპარაკი არა ღირს.

პარტიაში არსებული ეს დავა ისარგებლა ჩვენმა მტრებმა; მათ შეაგროვეს მასალა, რომელიც ჩასთვალეს სწორუპოვარ საბუთებად ჩვენს წინააღმდეგ; მათ მიიღეს ეგ მასალა გერმანიის მთავრობისაგან. კლარა ცეტკინს მოჰქონდა იგი ჩვენთან, რუსეთში, მაგრამ საზღვარზე ჩამოართვეს; მასალა ხელში ჩაუვარდა გერმანიის მთავრობას, რომელმაც თავის მხრივ გადასცა იგი ვისაც ჯერ არს. დღეს როდესაც მთლიანი ფრონტის იდეა ძლიერდება, სოც.-დემოკრატებმა ანაზდეულად გამოათრიეს ეგ მასალა, და, როგორც ბომბა, ფეხებში მიარტყეს კომუნისტებს... მოდით, ნახეთ ვინ არიან ესენი... დაიწყო შაამიანი პოლემიკა. მე არა მაქვს ეხლა ამ პოლემიკის ნიმუშები, ოგრამ საკმარისია გაეცნოთ ზოგიერთი წერილის სათაურს, რომ ნათლად წარმოიდგინოთ ბრძოლის სიმძაფრე და მკვეთრი ხასიათი. როგორ ხდება ამას მუშათა მასა? ეხლა ჩვენ გვაქვს მოხსენება ერთი გერმანელი ამხანაგი—მუშისა, რომელიც ამას წინად ჩვენ გვეწვია და განაცხადა, რომ ქარხანა-ფაბრიკებში მუშებს ღიმილს ჰგვრის სოც.-დემოკრატების ბომბა—მასალები. თავის თავად ცხადია, პარტიამ უნდა მიიღოს ყოველგვარი ზომები, რომ მთლიანად ამოსწვას ანარქიზმის წინანდელი ჯგუფის უკანასკნელი ნაშთები, სადაც კი დარჩა იგი. ჩვენი პარტიის სიმტკიცის გარანტია არის წერილი კლ. ცეტკინისა, რომელიც გადაჭრით ეწინააღმდეგებოდა სოც. დემოკრატების ბრალდებებს, და მაგალითს აძლევდა იმას, ვინც ერთი წუთით შეირყა და ყოყმანი იწყო, ჩვენ გვაქვს გარანტია, რომ ის, რაც არის ჩვენს პარტიაში გასაკურნი—უწამლებთ და განვკურნავთ, დამახასიათებელია, რომ იმ საშვალებამ, უკანასკნელმა საშვალებამ, რომელსაც ხელი ჩასჭიდა შეიდემანის ხალხმა და „დამოუკიდებლებმა“, | ჩაიარა სრულიად უშედეგოდ, ვერ მოახდინა ვერავითარი გავლენა. და რამდენათ უფრო მეტ შბამს ანთხევდნენ კომუნისტების წინააღმდეგ, იმდენად მეტის ენერგიით ეუბნებოდა ჩვენს მტრებს, მუშა ხალხი, პრიმიტიული ფორმით: „თავი დაგვანებეთ, არ გვინდა თქვენი დავა, ჩვენ გვინდა რომ შეეერთდეთ ეკონომიური ინტერესების დ საცავად“.

ეს არ არის კომუნიზმი, ეს არ არის ის რაც ჩვენ გვინდა, მაგრამ ეს არის პირველი ნაბიჯი. ეს ქმნის ახალ ვითარებას მთელი ფაქტიკისათვის გერმანიაში და ძრავალ სხვა ქვეყნებში. მართალია, სხვა ქვეყნებში საქმე სხვანაირად სდგას, მაგრამ საერთოდ მიმართულება ერთი და იგივეა.

განსაკუთრებით დამარწმუნებელია იტალიის პარტიის მაგალითი. აქ მოხდა განხეთქილება, აქ სერატისა და მის ჯგუფს ჯერ კიდევ მისდევს მუშათა უმრავლესობა, აქ ჩვენა გვყავს ნორჩი კომუნისტური პარტია, რომელსაც მე-3 კონგრესზე უსაყვედურებდნენ სექტანტობას, რომელსაც, რამდენიმედ, მართლაც სჭირს ასეთი სენი, მაგრამ რომელიც თვალსაჩინოდ ვითარდება. ჩვენ მიერ იტალიაში გაგზავნილი ამხანაგები ადასტურებენ, რომ ეს პარტია, რომელმაც ეხლახან მოახდინა „რასკოლი“ უფრო ლონიერია ვიდრე ჩვენ გვეგონა. თქვენ გახსოვთ ჩვენი განწყობილება „რასკოლის“ პირველ თვეებში. პარტია მიუღებლად სთვლის ყველაფერს, რასაც მოწინააღმდეგე ბანაკის სუნი უდის. ხანგამოშვებით მისი შეურიგებლობა გადაჭარბებულია. მაგრამ განსაკუთრებით საინტერესოა, რომ ეგ პარტიაც, მიუხედავათ მთელი მი ი თავისებურებისა, გატაცებული მუშათა მასიური მოძრაობის ტალღით, თავში ნახევრად სტიქიურად, ხოლო შემდეგ ორგანიზაციულად, გაჰყვა ამ კალაპოტს და თავისი აგიტაციაც წარმართა მუშათა მთლიანი ფრონტის ხაზით. მთელი ბრძოლა, რომელიც დღეს სწარმოებს იტალიის თვითეულ პროფესიონალ კავშირში, ბრძოლა ბრძოლა რომელიც ამას წინად გაიმართა სრულიაო იტალიის პროფესიონალურ კავშირთა ყრილობაზე, ბრძოლა რომელიც წარმოებს თვითეულ პროვინციაში, გაფიცვის სახით, მთელი ეგ ბრძოლა მიმდინარეობს მთლიანი ფრონტის ლოზუნგის ქვეშ. ყვითელ პროფესიონალ კავშირთა და ყვითელ სოციალისტურ პარტიათა ბელადები, რომელნიც დღემდე თავს ასაღებდნენ მთლიანობის პირველ გმირებად, ეხლა ანაზდეულად იცვალეს მხარი, დაინახეს, რომ გაერთიანების ლოზუნგი არ გამოადგათ და უკან მოჰკურცხლეს. მეტად დამახასიათებელი იყო ერთი ორათ სერატის ცენტრალურ ორგანოში,—„ავანტი“-ში სურათი, რომელიც დიდხანია მრავალ ვარიაციებს განიცდის სერატის ხელში. კვირანახევრის წინად ჩვენ მივიღეთ სერატის ორგანო, პირველ გვერდზე არის სურათი: ტაძარი, ტაძარის ახლო სდგას ინტელიგენტიმუშა, რომელიც წარმოადგენს იტალიის სოციალისტურ პარტიას; მუშა სდგას აღფრთოვანებულ პოზაში. სურათს აქვს წარწერა: „თქვენ გადამისროლეთ, (ტაძარზე სწერია: „მე 3 ინტერნაციონალი“), მაგრამ გულით მე ისევ თქვენთანა ვარ“. ამას ამბობს ის კაცი, რომელიც რამდენიმე კვირის წინად თავზე გვასხამდა ათასნაირ ტალახს, რომელიც თვენახევრის წინად მიბძანდა საფრანგეთში ლონგისტების ყრილობაზე და ბანკეტზე წარმოთქმულ სიტყვაში განაცხადა: „ამბობენ, სტინესი ახერხებს გაზეთების მოყიდვას, მაგრამ,—ჩვენს შორის იყოს,—რუსი-კომუნისტებიც ამასვე სჩადიან, და ლენინი ფრიად ჭკუიანი კაცია და სხვა, მაგრამ ბევრში ჰგავს სტინესსა“. ეხლა ეს კაცი ამბობს, რომ სულით და გულით ჩვენთან არის. ეს ერთხელ კიდევ ადასტურებს, რომ იტალიის კომუნისტურმა პარტიამ აიღო სწორი ხაზი, რომ სერატი იძულებულია მოიხედოს მარცხნივ და მიმართოს კომუნისტურ ინტერნაციონალს, იმ დროს, როდესაც მის ცენტრალურ კომიტეტში ხელახლა სწარმოებს მსჯელობა შექმნილი მდგომარეობის შესახებ და მზადდება ჩვენთვის ახალი ეპისტოლე.

იტალიის მაგალითი განსაკუთრებით დამაჯერებელია, ვინაიდან ჩვენ არ გაგვიკვირდებოდა, რომ ასეთ ახალგაზრდა პარტიას ვერ შეეთვისებია აღნიშნული ლოზუნგები; მე ვფიქრობ, რომ იტალიის მაგალითი აშკარა მაჩვენებელია იმისა, რომ ზემოდ ნათქვამი, მთლიანი ფრონტი, ახალი ტალღები, არ არის რუსის გამოგონილი ლეგენდა, არ არის ის, რაც გამომდინარეობს ჩვენი შინაური ცხოვრების პირობებიდან; იტალიის მაგალითი ადასტურებს, რომ საქმე ეხება მუშათა საერთაშორისო მდგომარეობას, მუშათა საერთაშორისო მოძრაობის ახალ საფეხურს; ჩვენ, ამხანაგებო, კომუნისტურმა ინტერნაციონალმა, ყოველი მიზეზის გარეშე, უნდა ჩაჰმოკვეთოს ეგ მოძრაობა გარკვეულ ფორმულაში და მისცეს მას სათანადო სახელმძღვანელო დირექტივი.

მეტად შორს გამიტყუებდა სხვა ქვეყნების მდგომარეობაზე შეჩერება. დაახლოვებით იგივე ხდება მრავალ სხვა სახელმწიფოებში. ეს გასაკვირალი არ არის. ავიღოთ, ვსთქვათ, ამერიკა; რა მდგომარეობაა აქ? უდიდესი პროფესიონალი მოძრაობა, რომელსაც ხელმძღვანელობს უყვითლესი ყვითელთა შორის ბატონი სამუელ გომპერსი; მაგრამ აქ არის მრავალრიცხოვანი მასა უმუშევართა, უმუშევრობა იზრდება დღითი-დღე; საჭიროა გამოსავალი, ვიღაცამ უნდა გამოარკვიოს ბრძოლის ხაზი მუშათა ეკონომიური ინტერესების დასაცავად. ძველი ოფიციალი, პროფესიონალი მოძრაობა გულდამშვიდებით ახორციელებს გამცემ პოლიტიკას. უმუშევართა ინტერესების დაცვის ელემანტარულ საფუძველზე იწყება შეკავშირება,—თავში მორიდებული, ხოლო შემდეგ ენერგიული ტემპით,—შეკავშირება პროფესიონალი მოძრაობის მემარცხენე ორგანიზაციებისა და პოლიტიკური პარტიების მემარცხენე ელემენტებისა. ეგ შეკავშირება ჯერ ჯერობით სწარმოებს უმნიშვნელო მასშტაბით. კომუნისტური ინტერნაციონალისათვის სულ ერთი არ არის ამ ახალი მოძრაობის დაწყება. ბევრი რამე არის დამოკიდებული იმაზე, თუ რას იტყვის კომუნისტური ინტერნაციონალი, მხარს დაუჭერს იგი ამ მოძრაობას, თუ თავის გარეშე დასტოვებს მას. ჩვენ ვეუბნებით ამერიკელ ამხანაგებს: თქვენ უსათუოდ ვალდებული ხართ უყოყმანოდ წამოაყენოთ მუშათა გაერთიანებული ფრონტის იდეა, თქვენ ვალდებული ხართ დაუყოვნებლივ დაიწყოთ მემარცხენე ელემენტების ორგანიზაცია და ჩაუდგეთ მათ სათავეში. იმ პლანმა, რომელიც ჩვენ უნდა გაგვეტარებია საერთაშორისო კაპიტალიზმის წინააღმდეგ, ვიდრე ორგანიზაციულ „რასკოლამდე“,—ამ პლანმა წარმოშვა განსაზღვრული ტენდეციები, რომელმაც შექმნა ისეთი მდგომარეობა, რომ ამერიკელი ამხანაგები ფიქრობენ: ვაი თუ აქ შეცოდება მოხდეს, რას იტყვის კომუნისტური ინტერნაციონალი, რომ ჩვენ ერთმანეთს შევხვდეთ გაერთიანებულ ფრონტზე, განა არ იტყვის, რომ ჩვენ მენშევიკები ვართ? და სხვ. და სხვ. ასეთი მდგომარეობის გამო კომუნისტური ინტერნაციონალი მოვალე იყო ეთქვა ყველა სხვა პარტიისათვის: თქვენ კი არ უნდა გეშინოდეთ ამისი, პირიქით, თქვენ ვალდებული ხართ ასე მოიქცეთ, წინააღმდეგ შემთხვევაში დაიხრჩობით მრავალი საფრთხის მორევში; თქვენ არ უნდა გეშინოდეთ იმ გზისა რომელიც თქვენს წინაშე გადიშალა; კომუნიზმი ძლიერია არა მარტო თავისი შეურიგებლობით, არა მარტო იმით, რომ იგი არის მებრძოლი მარქსიზმი; კომუნიზმი ძლიერია იმიტომაც რომ ყოველ მოხვეულში, ყოველგვარ პიროებებში, მან იცოდა მასასთან დარჩენა, მისი ჭირისა და ლხინის გაყოფა, მან იცოდა ამ მასსების მოთხოვნილებათა დაცვა, რა გინდ ელემენტალური უნდა ყოფილიყო ეგ მოთხოვნილებანი.

ინგლისში შემდეგი მდგომარეობაა: კომუნისტური პარტია მეტად სუსტია. როდესაც მას ჰყავდა 10.000 წევრი იგი, თავის თავს სთვლიდა უდიდეს მასსიურ პარტიად და ეშინოდათ კიდეც—თერთმეტი ათასი რომ გვეყოლოს ეს ოპორტუნიზმი ხომ არ იქნება და ვაი თუ პარტიაში გაძვრეს არა სასურველი ელემენტები. კომუნისტური ინტერნაციონალი ახდენდა ამ პარტიის ხელმძღვანელებზე მორალურ გავლენას, და მიუთითებდა რომ ყოველი მიზეზის გარეშე საჭიროა მასსებთან დაახლოება. ეს საქმე ადვილად ვერ განახორციელეს. მაგრამ, როდესაც ჩვენ მივიღეთ დეპეში იმის შესახებ, რომ მექანიკოს მუშათა ტრედ-იუნიონის მდივნის არჩევნებზე, ჩვენმა კანდიდატმა, ამხ. მაკ-ლეინმა, მიიღო 46.000

საბჭოთა არჩევნები საქართველოში

ახალციხეს მაზრა.

ახალციხის სამაზრო საარჩევნო კომისიამ 24 იანვრის დეპეშით აცნობა ცენტრალურ საარჩევნო კომისიას იმის შესახებ, რომ მთელს მაზრაში არჩევნები დაუსრულებია და სამაზრო ყრილობა დაუნიშნავთ 25 იანვრისათვის. ამ ყრილობის გახსნისათვის სამაზრო კომისია საათანადო დასტურს ითხოვდა ცენტრალურ კომისიისაგან, რომელმაც 24 იანვარსვე დეპეშით აცნობა, რომ მიღებულია 24 იანვარი ყრილობის მოსაწვევად.

მიღებულ ოფიციალურ ცნობებიდან სჩანს, რომ ახალციხის მაზრაში არჩევნებს შემდეგნაირი შედეგები მოჰყოლია:

ადიგენის თემში მცხოვრებთა საერთო რიცხვი უდრის 9501 კაცს ამომრჩეველთა რიცხვი—2490 არჩეულ იქნა სათემო საბჭოში 95 დეპუტატი, რომელთაგან 2 კომუნისტია, 2 თანამგრძნობი და 95 უპარტიო. აღმასკომში შევიდა 3 წევრი, მათ შორის 2 კომუნისტების თანამგრძნობია და 1 უპარტიო. სამაზრო ყრილობის დელეგატებად არჩეულ იქნა 9 კაცი, მათ შორის ორი კომუნისტია, ორი თანამგრძნობი და 5 უპარტიო.

აწყურის თემში: მცხოვრებთა საერთო რიცხვი უდრის 7950 კაცს. ამომრჩეველთა რიცხვი—3507. არჩეულ იქნა სათემო საბჭოში 79 დეპუტატი, რომელთაგან 4 კომუნისტია და 75 უპარტიო. აღმასკომში შევიდა 3 წევრი, მათ შორის 2 კომუნისტია და 1 უპარტიო. სამაზრო ყრილობისათვის არჩეულ იქნა 8 დელეგატი, მათ შორის 4 კომუნისტია და 4 უპარტიო.

ვარხანის თემში: მცხოვრებთა საერთო რიცხვი უდრის 6990 კაცს; ამომრჩეველთა რიცხვი 3305.—არჩეულ იქნა სათემო საბჭოში 70 დეპუტატი, რომელთაგან 2 კომუნისტია 1 თანამგრძნობი და 67 უპარტიო.—აღმასკომში შევიდა 3 წევრი, მათ შორის 1 თანამგრძნობია და 2 უპარტიო. სამაზრო ყრილობისათვის არჩეულ იქნა 7 დელეგატი, მათ შორის 2 კომუნისტია, 1 თანამგრძნობი და 4 უპარტიო.

ლეპისის თემში: მცხოვრებთა საერთო რიცხვი უდრის 8860 კაცს; ამომრჩეველთა რიცხვი—3784.—არჩეულ იქნა სათემო საბჭოში 79 დეპუტატი, რომელთა შორის 4 კომუნისტია და 75 უპარტიო. აღმასკომში შევიდა 3 წევრი, მათ შორის ერთი თანამგრძნობია და 2 უპარტიო. სამაზრო ყრილობისათვის არჩეულ იქნა 8 დელეგატი, მათ შორის 3 კომუნისტი, 1 თანამგრძნობი და 4 უპარტიო.

იდუმალას თემში: მცხოვრებთა საერთო რიცხვი უდრის 7042 კაცს; ამომრჩეველთა რიცხვი—3166.—არჩეულ იქნა სათემო საბჭოში 70 დეპუტატი, მათ შორის 2 კომუნისტია დ 68 უპარტიო. აღმასკომში შევიდა 3 არჩეულ იქნა 6 დელეგატი, მათ შორის 1 კომუნისტია და 6 უპარტიო.

ურაველის თემში: მცხოვრებთა საერთო რიცხვი უდრის 8744 კაცს; ამომრჩეველთა რიცხვი—3740. სათემო საბჭოში არჩეულ იქნა 87 დეპუტატი, მათ შორის 2 კომუნისტია და 85 უპარტიო. აღმასკომში შევიდა 3 წევრი, რომელთაგან 1 კომუნისტია და 1 უპარტიო. სამაზრო ყრილობისათვის არჩეულ იქნა 8 დელეგატი. მათ შორის 1 კომუნისტია და 7 უპარტიო

ვალინის თემში: მცხოვრებთა საერთო რიცხვი უდრის 7600 კაცს; ამომრჩეველთა რიცხვი—3874. სათემო საბჭოში არჩეულ იქნა 76 დეპუტატი, მათ შორის 3 კომუნისტია, 6 თანამგრძნობი და 67 უპარტიო აღმასკომში შევიდა 3 წევრი, რომელთაგან 1 კომუნისტია და 2 თანამგრძნობი. სამაზრო ყრილობისათვის არჩეულ იქნა 7 დელეგატი, მათ შორის 3 კომუნისტია, 1 თანამგრძნობი და 3 უპარტიო.

უდეს თემში: მცხოვრებთა საერთო რიცხვი უდრის 7200 კაცს; ამომრჩეველთა რიცხვი—3200. სათემო საბჭოში არჩეულ იქნა 72 დეპუტატი, მათ შორის 5 კომუნისტია, 4 თანამგრძნობი და 63 უპარტიო. აღმასკომში შევიდა 3 წევრი, რომელთაგან 2 კომუნისტია და 1 თანამგრძნობი. სამაზრო ყრილობისათვის არჩეულ იქნა 7 დელეგატი მათ შორის 3 კომუნისტია და 4 უპარტიო.

კლდიეთის თემში: მცხოვრებთა საერთო რიცხვი უდრის 6571 კაცს; ამომრჩეველთა რიცხვი—4060. სათემო საბჭოში არჩეულ იქნა 65 დეპუტატი, მათ შორის 4 კომუნისტია, 13 თანამგრძნობი და 48 უპარტიო. აღმასკომში შევიდა 3 წევრი, რომელთაგან 1 კომუნისტია და 2 თანამგრძნობი. სამაზრო ყრილობისათვის არჩეულ იქნა 6 დელეგატი, მათ შორის 4 თანამგრძნობია,

ახალციხის თემში: მცხოვრებთა საერთო რიცხვი უდრის 23 000 კაცს. ამომრჩეველთა რიცხვი—17,000.—ქალაქის საბჭოში არჩეულ იქნა 23 დეპუტატი, რომელთაგან 16 კომუნისტია და 7 უპარტიო. სამაზრო ყრილობისათვის არჩეულ იქნა 9 დელეგატი, მათ შორის 7 კომუნისტია და კი უპარტიო.

მისალმება ვალინის თემის საბჭოსაგან.

24 იანვარს ცენტრალურ საარჩევნო კომისიამ **ახალციხიდან** მიიღო შემდეგი მისასალმებელი დეპეშა:

ახალციხის მაზრის, ვალინის თემის მენშევიკ-გამცემელთა და ექსპლოატატორთა უღელისაგან განთავისუფლებულ მუშათა გლეხთა და წითელ არმიელთა საბჭოთა პირველი სხდომა სალამს გიძღვნით

ყრილობა დარწმუნებულია, რომ მშრომელთა საბოლოო გამარჯვება შესაძლებელია მხოლოდ საბჭოების საშვალებით და იმედოვნებს, რომ პროლეტარიატის ძლიერი ავანგარდი კომუნისტური პარტია მიიყვანს მშრომელთ საბოლოო გამარჯვეამდე.

გაუმარჯოს საბჭოთა პირველ ყრილობას საქართველოში

გაუმარჯოს საბჭოების დამცველ ძლევამოსილ წითელ ლაშქარს

გაუმარჯოს მთელი ქვეყნის საბჭოთა ყრილობას.

გაუმარჯოს მე 3 მე კომინტერნის ბელადებს.

გაუმარჯოს კომუნისტურ პარტიას, მშრომელთა მედგარ დამცველს.

გაუმარჯოს საქართველოს კომუნისტურ პარტიის ბელადებს.

ყრილობის თავმჯდომარე **ბალდასაროვი.**

მდივანი **ალექსანიანი.**

—

თიანეთი.

თიანეთის სამაზრო საარჩევნო კომისია 23 იანვრის დეპეშით ატყობინებს ცენტრალურ საარჩევნო კომისიას შემდეგს: „არჩევნები თითონ ქალაქ თიანეთში უკვე დამთავრდა. არჩევნებში მონაწილეობის უფლება ჰქონდა სულ 2435 ამომრჩეველს. მათგან მონაწილეობა მიიღო 1675 ამომრჩეველმა. ამორჩეულ იქნა საბჭოში 24 დეპუტატი, მათ შორის 18 კომუნისტია და 6 უპარტიო. რაიონებში არჩევნები გრძელდება. ჯერჯერობით თემებში ისპოლკომები და სამაზრო ყრილობის დელეგატები არ აურჩევიათ. არჩევნების მიმდინარეობისა და შედეგების შესახებ სისტემატიურად გაცნობებთ —კომისიის თავმჯდომარე ბრეგვაძე“.

მენშევიკები და გენუა

მოსკოვი. 25 იანვარი (რადიო). იმ ბოროტებითი აღსავსე კამპანიის შესახებ, რომელსაც აწარმოებდნენ და ამ ჟამათაც უფრო გამწვავებით აწარმოებენ მენშევიკები საბჭოთა რუსეთის წინააღმდეგ, „პრავდა“ სწერს: „რუსეთის მენშევიკების უკბილო და ბოროტმა მეთაურმა აქსელროდმა ამას წინათ მიმართა თავის თანამოძმეს ბელგიელ მენშევიკს და მეფის მინისტრს ვანდერველდეს პროტესტით საბჭოთა რუსეთის წინააღმდეგ. ამ პროტესტში ბოროტი ბებრუცანა ასწერს იმ საშინელ ტანჯვას, რომელსაც ვითომ აყენებენ მენშევიკებს საბჭოთა საპყრობილეებში. ამაზე ბატონმა მეფის მინისტრმა საჩქაროთ უპასუხა, რომ ბოლშევიკებმა გადაჭარბეს ცარიზმს, რომ საერთაშორისო პროლეტარიატი (რასაკვირველია მეფეების არა თუ მარტო ნებართვით, არამედ მოწონებითაც) უნდა გამოესარჩლოს წამებულ მენშევიკებს და მათ ლაქიურ თავებზე მოახვიოს ყვითელი ზოლები აქსელროდის წერილი გადაბეჭდეს ბევრმა ბურჟუაზიულმა გაზეთებმა, რომლებიც სუნით დაეძებენ ყოველ ინფორმაციას, გავრცელებულს ცრუპენტელა მენშევიკების მიერ საქმე იქამდე მივიდა, რომ თვით ძველი ესერი მინორი, წარმომადგენელი იმ პარტიისა, რომელიც გაგიჟებით გვებრძვის და ცილსა გვწამებს, თვით ეს კაციც გაწითლდა სირცხვილისაგან, იგი გაწითლდა სირცხვილისგან მაშინ, როდესაც მარტოვმა და კომპანიამ თავიანთ „სოციალისტიჩისკი ვესტნიკ“ ში მოათავსეს ცნობა, ვითომ რუსეთში სიკვდილით სჯიან დამშეულთა დახმარებისათვისო. მას იმდენათ შერცხვა, რომ წერილი გამოუგზავნა „სოციალისტიჩესკი ვესტნიკს“ უარყოფით: რუსეთში, სწერდა იგი, მაგისთვის სიკვდილით არა სჯიან, მარტოვმა და კომპანიამ ტყუილი თქვესო. ყველა ეს მოხდა რამდენიმე კვირის წინათ ხოლო ამ ჟამათ სიცრუისა და ცილისწამების ტალღა უფრო ფართეთ გაიშალა. რატომაა ასე, რომ მენშევიკები ეხლა თითქო გაცოფდნენ? რატომ გამწვავდა ასე მათი სიცრუე? ეს საკმაოთ ადვილათ აიხსნება. გენუას კონფერენციის წინ მათ რაც შეიძლება მეტი ცილი უნდა დასწამონ და აშზნიონ საბჭოთა რუსეთს. მათ ეხლა სხვა არა გააჩნიათ რა, გარდა ძველი სიმღერისა დემოკრატიაზე. მაგრამ ამ დემოკრატიამ მარტო დიდ ძალ მუშის თვალში როდი გაიტეხა ინტერნაციონალმა ნათლად უნდა აღნიშნოს ყველა საფრთხე. ჩვენ უკვე გვქონდა ამ საკითხის შესახებ ორი დისკუსია კომუნისტური ინტერნაციონალის აღმასრულებელ კომიტეტში. ჩვენ მოვიწვევთ თებერვლის პირველ რიცხვებში კონფერენციის გაფართოებულ კრებას, ვინაიდან საქმე ეხება ტაქტიკურ მანევრს, რომელსაც აქვს უდიდესი მნიშვნელობა. საფრთხე მეტი იქნება. ერთი ფრანგი ამხანაგი, რომელიც ეხლახან ჩამოვიდა საფრანგეთიდან პარტიული ყრილობის გახსნამდე ამბობდა: „შეიძლება სხვა ქვეყანაში ეგ გამოდგეს, მაგრამ ჩვენში ჯერ სულ ახალია პოლემიკა ეხლახან მომხდარ „რასკოლის“ შესახებ, ამიტომ მე ვფიქრობ, რომ საფრანგეთისათვის ეგ სწორი არ იქნება“. ეს ფარდას ხდის ჩვენი ფრანგი ამხანაგების ერთი ნაწილის უმეტესად სუსტ მხარეს; განა ჩვენ ურჩევთ ვისმე პოლემიკის შესუსტებას, ან რაიმე დამოყვრებას? ჩვენ დავასახელეთ გერმანიის მაგალითი. აქ მანევრებმა სრულიად არ შეასუსტა პოლემიკა, პირიქით, იგი ჩამოხსნა უმაღლეს ფორმებში. ჩვენ იმას კი არ ურჩევთ ჩვენს პარტიას რომ ხელი აიღოს მეორე და ორ ნახევარი ინტერნაციონალის საგმირო საქმეების გამომჟღავნებაზე, არამედ ჩვენი მიზანია, რომ ეგ გამომჟღავნება სწარმოებს სხვანაირად, მეტის ცოდნით, მეტის დაკვირვებით, გამოღვიძებულ მასებზე დაყრდნობით. ჩვენ ვაყენებთ განსაზღვრულ წინადადებას. თუ მათ ეგ წინადადება უარყვეს, უკვე ამ ფაქტით, მუშათა კლასი გაიგებს, ვინ არის ეს ხალხი; ხოლო თუ მიიღეს, ჩვენ ვაწარმოებთ მოლაპარაკებას აშკარად, დღის სინათლეზე, ჩვენ ვაყენებთ მუშების წინაშე შემდეგ კითხვებს: გაილაშქრეთ ლოკაუტის წინააღმდეგ, მოახდანეთ არმიის განიარაღება გერმანიაში. საბინაო კრიზისი, აგრეთვე, არის მეტად მწვავე და ჩვენ ვიძლევით წინადადებას გადაწყვეტილ იქნეს საკითხი ბურჟუაზიის ბინების შესახებ, ჩვენ ვაწარმოებთ მოლაპარაკებას, ჩვენ უნდა დავსჭიმოთ ფართო მასების ყურადღება ამ საკითხების გარშემო, ჩვენ კერძოდან გადავდივართ საერთოზე და ვრჩებით მოგებულნი ორ შემთხვევაში; წაგება შესაძლებელია ერთ შემთხვევაში, როცა რომელიმე ჩვენი პარტია არ არის საკმაოდ ძლიერი, რომ გაიგოს, რა ხდება და რაშია საქმე.

ყველა ეგ საფრთხე ჩვენ უნდა აღვნიშნოთ პირდაპირ და აგრეთვე უნდა უჩვენოთ ის საფრთხე, რომელიც ამასთან არის დაკავშირებული, მაგრამ როდესაც ჩვენ გადავწყვიტეთ პარლამენტარიზმის გამოყენება, როდესაც კომუნისტურმა ინტერნაციონალმა გაიზიარა კომუნისტური პარლამენტარიზმის აზრი, განა მაშინ არ ვიცოდით, რომ ამასთან დაკავშირებულია მრავალი საფრთხე? და პრაქტიკა რევოლიუციონური პარლამენტარიზმისა ჩვენ ყოველ დღე მივგვითითებს იმ მრავალ შეცდომაზე, რომელსაც აქ ადგილი აქვს, არ არის არავითარი სხვა საშუალება პარტიის შეკავშირებისა და განმტკიცებისთვის, გარდა ამ მუშაობის დაწყებისა. ჩვენი გეგმა არ არის გამოგონილი და ხელოვნური, იგი არის მასების ნამდვილად გადარჩენისა და გამოხსნის გეგმა, სადაც ჩვენ უნდა დავამტკიცოთ რომ გვყავს პოლიტიკურ მუშაკთა უმრავლესობა, როგორც საფრანგეთში, ჩეხოსლოვაკიაში და სხვ. ამხანაგები ამბობენ: „იქ ამას მაგდენი მნიშვნელობა არა აქვს, იქ ისედაც უმრავლესობა გვყავს . ეს არ არის სწორი შეხედულება. უმრავლესობაც რომ გვყავდეს ეს კიდევ ცოტაა. ჩვენთვის საჭიროა არა ათეული, ან ასეული ათასი, ჩვენ მილიონები უნდა მივიმხროთ და მაშინ შეგვიძლიან ვსთქვათ, რომ უმრავლესობა ჩვენია. სწორედ ამიტომ ვფიქრობთ ჩვენ—საფრანგეთშიაც, რომ იქ მოხდეს პროფესიონალი მოძრაობის, რასკოლი“—და ეს აუცილებელია,—იქაც, ჩვენ უნდა გამოვიდეთ მთლიანი ფრონტის ლოზუნგით. როდესაც ამ საგანზე მსჯელობა გვქონდა კომუნისტური-ინტერნალის აღმასრულებელ კომიტეტში, ზოგიერთი უცხოელი ამხანაგი განიცდიდა ისეთ გრძნობას, რომელიც შეიძლება გამოისახოს შემდეგნაირად: „ჩვენ ვშიშობთ, რომ არაფერი მოხდეს, ჩვენ არა გვაქვს ჩვენი პარტიის იმედი, ვაი თუ ეს ჩასთვალონ როგორც ხამდვილი შეერთების ცდა მეორე ამსტერდამის ინტერნაციონალის კონტრ-რევოლიუციონურ ელემენტებთან“. ამაზე ჩვენ ერთს ვუპასუხებდით: ცურვა რომ ისწავლო წყალში, უნდა გადავარდე, ვერაფერს ვერ იზამ; წყალი არის ხოლმე ცივი, მაგრამ, სულ ერთია, მაინც უნდა გადავარდე. ჩვენ, რასაკვირველია, ყოველი ღონე უნდა ვიხმაროთ, რომ ყველა ნაწილს,—და მათ შორის ისეთ ნაწილსაც, რომელიც ამ მხრივ ყოყმანობს,—ჰქონდეს საშუალება გამოსთქვას თავისი მოსაზრებანი. ინტერნაციონლის წინაშე. აღმასრულებელმა კომიტეტმა გაიზიარა პრინციპი თეზისებისა, ვფიქრობ, რომ გაფართოებული კონფერენცია მიიღებს მათ სრულიად.

ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ კომუნისტური ინტერნაციონალი ბოლოს და ბოლოს გაიზიარებს ამ ტაქტიკურ ხაზსა და მოძრაობის დაწყებული რადიკალიზაციისა და ახალი გამემარცხენების ნიადაგზე ჩვენ შევძლებთ მუშათა ფართო წრეებში შეჭრას. თქვენ იცით, რომ ავსტრიაში ჩვენი პარტია მეტად სუსტი იყო, მაგრამ ამ დღეებში მან ითამაშა უდიდესი როლი იმავე ცხოვრების გაძვირების ნიადაგზე. ავსტრიაში, სადაც ყველაფრის მპყრობელი არის აქაური უაღრესად გამოცდილი სოც. დემოკრატები, რომელთაც იციან მასების ხელში დაჭერა, რომელთაც იციან მუშების ყოველგვარი მოთხოვნილების თავისებური შემოვლა და მოგვარება, რომელთაც იციან მუშების ნდობის მოპოვება, ამ ავსტრიაში, უეცრად ქუჩაში გამოდის 150,000 მუშა და მიიმართება პარლამენტისაკენ. და როდესაც მათ წინაშე გამოდის ზეიცი, ავსტრიელი ცნობილი სოც.-დემოკრატი, მას ხალხი ყურს არ უგდებს და აღტაცებით ხვდება ჩვენს წარმომადგენელს. ცხადია, ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ჩვენ იქ გავიმარჯვეთ, მაგრამ ჩვენ დავიწყეთ მასების გულის მოგება და თუ ჭკუით ვიქნენი, დავიპყრობთ მათ სავსებით. ასევეა სხვა ქვეყნებშიაც. ჩვენ ვიყავით და ვართ მენშევიზმის შეურიგებელი მტერი, ჩვენ დავამტკიცეთ, რომ მენშევიკებთან ბრძოლა ჩვენ შეგვიძლიან არა მარტო საარჩევნო ბიულეტენის საშუალებით, არამედ ჩვენ დავამტკიცეთ, რომ ვიყავით და ვართ ბარიკადის მეორე მხარეზე; მაგალითები ბევრია, რომ მათთან ბრძოლა ჩვენ ვიცით და მით უფრო, დღეს როდესაც ჩვენს წინაშე სდგება საკითხი ურთიერთობისა საერთაშორისო მენშევიზმთან, იმ მომენტში, როცა ფართო მასსამ შეიგნო, რომ საჭიროა ბრძოლა ბურჟუაზიის წინააღმდეგ, და მაშასადამე მენშევიზმის წინააღმდეგ—მით უფრო ასეთ მომენტში, ჩვენ ვამბობთ: რომ, იმოქმედეთ გაბედულჩდ, მე ვფიქრობთ, ჩვენი საკუთარი გამოცდილება, რომელიც ჩვენ უნდა გადავსცეთ სხვა ქვეყნის მუშებს, კიდევ და კიდევ გაუწევს მათ ფრიად დიდ სამსახურს. ჩვენ უნდა უჩვენოთ მათ ყველა საფრთხე, რომელიც დაკავშირებულია ჩვენი ტაკტიკის შეცვლასთან, მაგრამ ამასთანავე უნდა აუხსნათ რომ ამ გზით სვლა არის სრულიად აუცილებელი.

უეჭველია ამ გზაზე თავს იჩენს ზოგიერთი წინააღმდეგობა, ზოგიერთი ახალი მისწრაფება ჩვენ საკუთარ სახელი. ამიტომ ეხლა უნდა გასწიონ უფრო მწვავე, უფრო სენსაციონური და უფრო ბულვარული აგიტაცია და პროპაგანდა. მენშევიკმა იცის, რომ მან უნდა დაიდგას წამებულის გვირგვინი და იყვიროს, რომ მას სიკვდილით სჯიან, როდესაც ნამდვილათ მას სამუდამოთ ასახლებენ რუსეთიდან (საგზაო ფულსაც-კი აძლევენ) თავის მეგობრებთან—მარტოვთან და კომპანიასთან. ყოველს არა თუ მარტო პროლეტარულს, არამედ გინდ უბრალო დემოკრატიულ სახალხო პარტიასაც უნდა, გვგონია, ესმოდეს, თუ როგორ უნდა მოიქცეს ეხლანდელ საერთაშორისო პირობებში. მაგრამ რას უზამთ თქვენ ამ კონტინენტებს, რომლებსაც სამარცხვინოდ გაასწორებს. თუმცა მათ თითონაც არ იციან რა მოითხოვონ, არ გააჩნიათ არც პლატფორმა, არც პროგრამმა, მაგრამ მათ მაინც იმედი აქვთ, რომ გენუაში კაპიტალისტები ძალას დაგვატანენ ჩვენ. რუსეთის პროლეტარიატი დაიხსომებს, რომ დიპლომატიურ ბრძოლის წამს ბატონმა მენშევიკებმა კიდევ ერთხელ ულალატეს მშრომელთა საქმეს“.

ანტანტის დაშლა

უთანხმოება საფრანგეთში.

ნაუენი. 20 იანვარი, (რადიო). ვილსონმა მთელი რიგი საყურადღებო ამბავი გამოააშკარავა ვერსალის ხელშეკრულობის შესახებ.

საფრანგეთის შესახებ დაწერილ წერილში ვილსონი ამტკიცებს, რომ აუცილებელია გახხეთქილება საფრანგეთში, რომელიც საშინელ მოთხოვნებს უდგენს გერმანიას. საფრანგეთს აქვს განსაზღვრული განზრახვა—დაღუპოს გერმანია; ვინაიდან მას ეშინიან, რომ გერმანია ეკონომიურათ გამოსწორდება და ხელახლათ დაეცემა მას. და სწორეთ ეს შიში ქმნის საფრანგეთის მთელ პოლიტიკას. დასასრულ, ეს შიში უდევს საფუძვლათ ახალ მთავრობის პოლიტიკურ პროგრამას.

ასკვიტის განცხადება.

ნაუენი. 23 იანვარი, რადიო. ასკვიტმა ლონდონის სიტის კრებაზე განაცხადა: შეუძლებელია ევროპის ეკონომიურ ცხოვრების აღდგენა, ვიდრე გადაწყვეტილ არ იქნება საკითხები მოკავშირეთა ვალებისა და ვერსალის ხელშეკრულობის გადასინჯვის შესახებ. ასკვიტმა ხაზი გაუსვა, რომ ევროპიელი დიპლომატები ვერსალს ხელშეკრულობის შედგენის დროს უფრო მეტს ფიქრობდნენ ევროპის რუქის შეცვლასა და კონტრიბუციაზე, ვიდრე დამშეულ და ნახევრათ დანგრეულ ევროპის აღორძინებაზე. კრებამ მიიღო რეზოლიუცია ინგლისის მთავრობის ცალმხრივ პოლიტიკის წინააღმდეგ. ლონდონის სიტის წარმომადგენელნი, სხვათა შორის, პროტესტს აცხადებენ პროტექციონულ ტარიფებზე კანონ-პროექტის წინააღმდეგ.

ინგლისი და საფრანგეთი.

ბორდო. 23 იანვარი, რადიო. „პტი პარიზიენი“ იუწყება: ლონდონში მახლობელ კვირაში საფრანგეთისა და ინგლისის წარმომადგენლებს შორის დაიწყება გადამწყვეტი მოლაპარაკება. საფრანგეთის წარმომადგენლათ დანიშნულია დი-სენტ-ოლერი, ხოლო ინგლისის წარმომადგენლათ—ლორდ კერზონი. პუანკარემ გადასწყვიტა კანაში დაწყებული მოლაპარაკება გაგრძოს დიპლომატიურ აგენტების საშუალებით, რასაც ლოიდ ჯორჯიც დათანხმდა. გადასწყვიტეს ხელშეკრულობის გარანტიების შესახებ ხელი მოაწერონ მხოლოთ მაშინ, როდესაც გადაწყვეტილ იქნება უფრო მწვავე უთანხმოებანი. საფრანგეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროში სასჯრაფოთ ადგენენ ინსტრუქციას სენტო-ოლერისტოვის.

— ბრიტან ის მთავრობას 20 იანვარს ჩააბარეს პუანკარეს ნოტა, რომელშიაც გარკვეულათაა გამოთქმული საფრანგეთის მთავრობის შეხედულებანი. ამ ნოტაში საფრანგეთი „ბეჯითათ მოითხოვს, რომ საფრანგეთ-ინგლისის განზრახულ ხელშეკრულობის მიერ გათვალისწინებულ ვალდებულებებს აუცილებლათ მიეცეს ხასიათი საურთიერთო თანასწორობისა. საფრანგეთის ნოტაში სურვილია გამოთქმული, რომ დამყარებულ იქმნას ხანგრძლივი ხელშეკრულობა. შემდეგ პუანკარე აღნიშნავს, რომ აუცილებლათ საჭიროა ზედმიწევნით ჩამოყალიბებულ იქმნან მუხლები საურთიერთო დახმარების გაწევისა და საფრანგეთის მიწა-წყალზე დაცვის შესახებ.

მერე პუანკარე აღნიშნავს, რომ სასურველია, ინგლის-საფრანგეთის კავშირის შემდეგ დადებულ იქმნას ხელშეკრულობები ანგორისა და ტანეერის შესახებ.

პუანკარეს დეკლარაციის გამო.

მოსკოვი. 25 იანვარი. (რადიო). პუანკარეს სამინისტრო დეკლარაციის

ხმა 100.000 დან, ე. ი. თითქმის ნახევარი ყველა ხმებისა, მაშინ ჩვენ დავრწმუნდით, რომ ჩვენმა პარტიამ ისწავლა ფართო მასსებთან მისვლა, ხოლო კომუნისტური ინტერნაციონალის მეორე ყრილობაზე მათ უარი განაცხადეს ძველ ტრედ-იუნიონებში მონაწილეობაზე. ეს უდიდესი ნაბიჯია წინ. ეხლა ავიღოთ მოძრაობა გერმანიაში. მისი შედეგი იყო უდიდესი სასოწარკვეთილება, განუზომელი საშამლავი დამარცხებისა და მთელი ათეული და ასეული ათასი მუშა, გაერთიანებულნი ამ ბრძოლაში, ფიქრობენ დღეს მიღებულ შედეგებზე. ამ გამოცდილების მონელებას შეუძლიან მხოლოდ ერთი ნაყოფის გამოღება: — რეფორმისტული ილუზიების ჩაშლა და აღიარება იმ გზისა, რომელსაც კომუნისტები ადგანან. მათ შეგნებაში უნდა გაიღვიძოს ერთად მოქმედებისა და თავისი ეკონომიური ინტერესების დაცვის სურვილმა. ჩვენ უნდა დავინახოთ ის ღრმა პროცესი, რომელიც დღითიდღე ვითარდება ფართო მასსებში, სხვათა შორის ლონგე, ერთ-ერთ თავის წერილში, ჩვენი რევოლიუციის ოთხი წლის თავზე, ამბობს შემდეგს: „აი, დადგა რუსეთის რევოლიუციის ოთხი წლის თავი; მთელი არსებით ჩვენ რუსეთის რევოლიუციის მხარეზე ვართ. მაგრამ ჩვენ ვეუბნებით ძვირფას მეგობრებს: თქვენ ზავი შეჰკარით თქვენი ქვეყნის ბურჟუაზიასთან, როდის-ღა შეჰკრავთ ზავს ჩვენთან, მეორე და ორნახევარ ინტერნაციონალის სოციალისტებთან“. ლონგე აქ ხელმძღვანელობს თავისი მეგობრის, ანდრე პერის, ბედნიერ თქმას. ანდრე პერი ტიპიური „დანოსჩიკია“, ცილისმწამებელი და მაძაგებელი საბჭოთა ხელისუფლებისა. აი, მისი ბედნიერი თქმა: „საბჭოთა ხელისუფლებამ შეჰკრა ზავი თავისი ქვეყნის ბურჟუაზიასთან, ეხლა მან უნდა შეჰკრას ზავი თავის მეგობრებთან,—მეორე და ორნახევარი ინტერნაციონალის სოციალისტებთან“. არ ვიცი, რა უფრო მეტია აქ: სრული არ ცოდნა, თუ ფრანგული ცინიზმი. შეუძლებელია რომ ლონგე იყოს ასეთი სუსტი. მე მქონდა ბედნიერება გამეცნო იგი გალეში; რა თქმა უნდა, მას ვერავინ დადებს ბრალს, რომ იგი რამეთი ჰგავდეს თავის გენიალურ ბაბუას; მაგრამ მაინც, იგი არ არის იმდენად ვიწრო, რომ ილაპარაკოს ჩვენი ზავის შესახებ ბურჟუაზიასთან, როცა იგი თავის ქვეყანაში მშვენიერად ხედავს ამ ბურჟუაზიას,—ეს იქნებოდა მეტის-მეტი თვით ლონგესათვის. ადვილად გასაგებია, რომ ზოგიერთი ბატონი ამ ბანაკიდან, ახსნის ჩვენ თეზისებს ისე, თითქოს ჩვენ გვსურს და ვცდილობთ მათი ზავის ჩამოგდებას. მაგრამ საქმე სრულიად არ ეხება ზავს მეორე და ორნახევარ ინტერნაციონალის სოციალისტებთან; ეს გარიგება მოხდება ისე, როგორც ჩვენ შეურიგდით მარტოვს 1902 წ, ან, როგორც გერმანიისა და სხვა კომუნისტური პარტიები შეურიგდა ამ ვაჟბატონებს. მეორე ინტერნაციონალს და ამსტერდამის ინტერნაციონალს, რომელიც ჯერ კიდევ საკმაოდ ძლიერია, რომელსაც ჯერ კიდევ მიჰყავს დიდი მასები, ორივე ინტერნაციონალს ჩვენ პირისპირ წაუყენებს მუშებს, ჩვენ ვაიძულებთ მათ სთქვან აშკარათ:—სურთ თუ არა მათ ეკონომიური ამოცანების განხორციელება, სურთ თუ არა, ნამდვილად, ბრძოლა ახალი ომების წინააღმეგ, სურთ თუ არა ბრძოლა ცხოვრების გაძვირების წინააღმდეგ, რომელიც დღითი-დღე შეუბრალებლად იზრდება. ჩვენ არ ვიცით, რომელი კითხვები იქნება უფრო საჭირბოროტო; ყველაფერი დამოკიდებულია სხვადასხვა პირობებზე. მაგრამ თვითეული კერძო ლოზუნგი, რომელიც წამოიჭრება მუშათა მოძრაობის განვითარების უწყებულ პირობებში, ატარებს ტენდენციას, სწრაფად წამოისროლოს უფრო საერთო კითხვები, გახსნას მთელი კვანძი ერთბაშად და დააყენოს მუშათა მასების წინაშე ყველა ძირითადი საკითხი მუშათა მოძრაობისა. უდავოა, ამასთანავე, რომ ჩვენი ახალი ტაქტიკა დაკავშირებულია მრავალ საფრთხესთან; ეს აშკარად გვაქვს აღნიშნული ჩვენ თეზისებში, რომ 1913 წელში, როდესაც წამოვაყენეთ ლოზუნგი ძირიდან გაერთიანებისა, ჩვენ არ გვყოლოდა მარჯვედ დარაზმული პარტია, რომ ჩვენი პარტია მისცემოდა გაერთიანების ჰიპნოზს, რომ მას არ სცოდნოდა მანევრების მოწყობა ფართო მასების მოსაზიდათ, მაშინ ეგ საფრთხე იქნებოდა განუზომელი, დაუძლეველი. საფრთხე არის დღესაც სუსტი პარტიებისათვის. ამავე დრთს „რასკოლი“ ეხლაც ხდება ცენტრისტებთან, მაგ. ჩეხოსლოვაკიაში იგი მოხდა ორი კვირის წინად და იქ ჯერ კიდევ არ არის საეჭვებით ძირმოჭმული ცენტრისტული ტრადიციები. ყველა პარტიაში შეიძლება იქნეს გადადგმული ისეთი ნაბიჯი, რომელიც იქნება გაგებული, როგორც სურვილი სახელმძღვანელოების დადებისა, მეორე და ამსტერდამის ინ-ინტერნაციონალთან. კომუნისტურმა ინტერნაციონალმა ნათლად უნდა აღნიშნოს ყველა საფრთხე. ჩვენ ეს ვიცოდეთ. ჩვენ ეს ვიცოდეთ. ჩვენ ეს ვიცოდეთ. ეს ეს ეს. ეს ეს ეს. ეს ეს ეს

კომენტარიებში ბერლინის გაზეთები ხაზს უსვამენ იმას, რომ დეკლარაციაში არ არის გატარებული აზრი ძალადობის და მუქარის პოლიტიკიდან უკან დახევისა. აცხადებენ რა პროტესტს პუანკარეს განცხადების გამო, ვითომ გერმანია კარგ მდგომარეობაში იყოს, გაზეთები ამბობენ, რომ ჯერ კიდევ გაურკვეველ დრომდი გერმანიას შეძლება არ ექნება შეასრულოს თავის ვალდებულებანი მოკავშირეთა მიმართ.

ინგლის-საფრანგეთის კავშირი.

ბორდო. 24 იანვარი. (რადიო). ლონდონში მყოფ საფრანგეთის ელჩს სენტოლერს გაეგზავნა ინსტრუქციები ინგლისსა და საფრანგეთ შორის გარანტიების შესახებ დადებულ ხელშეკრულებაში ცვლილებათა შეტანის საკითხის გამო, საფრანგეთის წინადადებანი ასეთია:

1) ხელშეკრულების ძალას გაუგრძელდეს ვადა 25 წლამდი, 10 წლის მაგივრად. 2) ხელშეკრულების დებულებათა გამოყენება რეინის პროვინციაში საფრანგეთის საწინააღმდეგო ბტრულ მოქმედებათა შემთხვევებში. 3) ხელშეკრულებას უნდა ქონდეს მეგობრულ შეთანხმების („ანტანტა") ფორმა ურთიერთ თანაგრძნობის საფუძველზე, ორივე მხარეების მიერ ურთიერთ დახმარების ვალდებულებით, იმის მიხედვით, თუ რომელი მხარეთაგანი საჭიროებს ამ დახმარებას 4) სამხედრო კონვენციის დამყარება, რომელიც ისე მოაწესრიგებდა პირობებს, რომ ორთავე სახელმწიფოს შეძლება ქონოდა დახმარებოდა ერთმანეთს, ხელშეკრულების მიხედვით.

ტანი იუწყება რომ, საფრანგეთის და ინგლისის შორის კავშირის შეკვრამდი იწარმოებს მოლაპარაკება: 1) გენუის კონფერენციის პირობათა შესახებ, 2) ანგორასთან ხელშეკრულების დადებისა და 3) ტონჟერის შესახებ. ამ საკითხების შესახებ საფრანგეთის ელჩს ჯერ კიდევ არ მიუღია სათანადო ინსტრუქციები.

ინგლის საფრანგეთის მოლაპარაკება

მოსკოვი, 25 იანვარი (რადიო). გაზეთ „პტი პარიზიენი" იგონებს, რომ საბოლოოდ მოლაპარაკება ინგლისისა და საფრანგეთს შორის, რომელზედაც პირველი გაგზავნის სენტ-ოლერს, მეორე კი კერზონს, გაიხსნება მომავალ კვირაში ლონდონში. პუანკარემ გადასწყვიტა განაგრძოს კანში დაწყებული მოლაპარაკება. ლოიდ ჯორჯმა ამის შესახებ თანხმობა განაცხადა.

ვერსალის ხელშეკრულება

პარაზი. 25 იანვარი (რადიო). პუანკარემ უპასუხა რა სოციალისტებს შეკითხვებზე სთქვა: „საფრანგეთის სახელმძღვანელო ძაფს წარმოადგენს ვერსალის ხელშეკრულების სისრულეში მოყვანა, რომელიც თუმცა არ შეიძლება ჩაითვალოს უნაკლულოდ მაგრამ მთავარი თვისება მისი იმაში მდგომარეობს, რომ იგი უკვე მზადაა და მიღებულია, და სხვები კი აწი უნდა იქნეს გამომუშავებული. ბრიანმა გააწყვეტინა პუანკასეს განცხადებით, რომ კანის კონფერენციაზე ერთხმად იყო მიღებული დადგენილება, იმის შესახებ, რომ გერმანიას არ მიეცემა უფლებები მოითხოვოს ვერსალის ხელშეკრულების ან საკონტრიბუციო საკითხების გადასინჯვა და ამიტომ გენუის კონფერენცია ამ საკითხებს არ განიხილავს.

საფრანგეთის პოლიტიკა

პარიზი 13 იანვარი. (რადიო). პარიზის პრესას მოყავს ნაწყვეტი საფრანგეთის სენატის თავმჯდომარის ლეონ ბურჟუას უკანასკნელ სიტყვიდან, რომელმაც სხვათა შორის სთქვა: „გერმანია სცდილობს გააძლიეროს თავის კეთილდღეობა და კონოლიური სიძლიერე სხვა სახელმწიფოთა დახმარებით. გერმანია სცდილობს გააცალცალკეოს მოკავშირეები კონტრიბუციის საკითხის შესახებ ყოველ მოკავშირე სახელმწიფოსთან ცალკე სეპარატიულად შეთანხმების გზით.

შეეხო რა საფრანგეთ-ბრიტანეთის კავშირს, ლეონ ბურჟუამ სთქვა: ეს კავშირი სისხლით არის შედუღებული, რომელიც დაიღვარა საერთო საქმისათვის და იგი იქნება ყველაზე უფრო მტკიცე ბურჯი ევროპის ზავისათვის. ვინაიდგან ეს კავშირი ორთავე მხარესათვის ერთნაირად სასარგებლოა, მიგვიყვანს ორთავე მხარის თანასწორ უფლებებას მიხედვით თანამშრომლობამდე რასაკვირველია, არავითარ შემთხვევაში არ მიგვიყვანს უფლებებისა და გარანტიების შეზღუდვამდე, ან უფლებებისა, რომლებიც არის საერთო გამარჯვების შედეგად და რომელიც დამტკიცებულია ხელშეკრულებებით. ევროპის აღდგენის შესახებ ლეონ-ბურჟუამ სთქვა: „ჩვენ კარგად ვგრძნობთ, რომ ევროპის აღორძინება სრულიად არ არის ხელსაყრელი საფრანგეთისათვის, მაგრამ ჩვენ მტკიცედ ვდგევართ იმ თვალსაზრისზე, რომ ევროპის აღდგენის საერთო საკითხი არ შეიძლება შერეულ იქნას კონტრიბუციის საკითხთან. ეს უკანასკნელი საკითხი არ ეხება ეროვნებათა ინტერესებს, და ეხება მხოლოდ მოკავშირეებს" ლეონ ბურჟუ სხვათა შორის შეჩერდა საფრანგეთის მისამართით გამოთქმულ საყვედურზე, მის მილიტარიზმს და იმპერიალიზმის შესახებ და სთქვა: „საფრანგეთმა უკვე დაიბრუნა ოდესლაც მის მიერ დაკარგული პროვინციები, დაიბრუნა დიდ ხალხთა შორის თავის სახელოვანი ადგილი, და ეხლა სცდილობს აღადგინოს თავის საცხოვრებელი ძალა, რადგანაც თავის უფლებათათვის ბრძოლა, საფრანგეთის შვილთა შრომის პროდუკტებისათვის, ქვეყნის მშვიდობიანობის უზრუნველსაყოფად, დაბოლოს, ყველა მის ქონებათა შესანარჩუნებლად, საფრანგეთს ძლიერ ბევრ სისხლად დაუჯდა. ახალ დაპყრობებზე საფრანგეთი არ ფიქრობს, მაგრამ იგი მტკიცედ დაიცავ იმას, რაც მას ეკუთვნის.

ბრძოლა სიმშილთან

თესლით დახმარება დამშეულებს.

მოსკოვი. 19 იანვარი, (რადიო) პეტროგრადის საგუბერნიო სასურსათო კომიტეტის დადგენილებით დაიწყო კომპანია სათესლე მასალის ვოლგის მხარეს გასაგზავნათ. შეუდგნენ 5000 ფუთი სათესლე ცერცვის გაგზავნას თათართა რესპუბლიკაში. ამავე დროს ადგილებზე არჩევენ და სწმენდენ გაზაფხულზე დასათეს თესლეულობას. სახალხო სასურსათო კომისარიატის ხელმძღვანელობით მთელი ეს მოგროვებული მასალა განაწილებულ იქნება დამშეულ გუბერნიებში.

თეთრების დახმარებისთვის.

მოსკოვი. 19 იანვარი, (რადიო). დონის მე-2 ოლქის სტეპნოორავნისკის სტანიცის საურთიერთო დახმარების კომიტეტმა გადახახადი დააწესა სტანიცის ყველა იმ მცხოვრებლებს, რომლებმაც თეთრებთან ერთათ დაიხიეს უკან; იმათ, რომელნიც მივიდნენ ყირიმამდე ართმევენ 5,000 მან., ხოლო მათ, ვინც ყირიმიდან ოსმალეთში გაიქცნენ—10,000 მან. ეს გადასახადი ხალისიანათ შეაქვთ.

დამშეულთა სასარგებლოთ.

მოსკოვში. 19 იანვარი, (რადიო). ეკატერინოსლავის საგუბერნიო პროფესიონალური საბჭოს დადგენილებით პასუხისმგებელ მუშაკებს დამშეულთა სასარგებლოთ ურიცხავენ 30 პროცენტს ძირითად ულუფიდან, ხოლო 10 პროცენტს საოჯახო ულუფიდან მიღებულ ცნობებიდან ჩანს, რომ აწყობენ შაბათობებს და კვირაობებს, როგორც ერთდღიურს, ისე პერიოდულათ გამეორებულს დამშეულთა სასარგებლოთ სამუშაოთა შესასრულებლათ. ზოგან ზედმეტ სამუშაოებს აწესებენ დღეში—1—3 საათს დამშეულთა სასარგებლოთ.

— დონეცის საგუბერნიო პროფ. საბჭო მართავს კვირაობას მაღაროებში. გამოღებულ ქვანახშირს პურზე სცვლიან.

— უფაში მელითონეები შაბათობის დროს აკეთებენ საბავშო საწოლებს.

— ენისეისკში მკერვლები და შეტყავეები კერვენ ფეხსაცმელები და ტანისამოსს დამშეულთა ბავშვებისათვის.

თითქმის ყველა საგუბერნიო პროფ. კავშირებში დაარსეს კომისიები დამშეულთა დასახმარებლათ.

დახმარება ბავშვებს.

ხარკოვი, 2 იანვარი, რადიო. გბრაელთა საზოგადოების კომიტეტმა მაგილიევ პოდოლსკში გახსნა 2 თვეში 3 კარგად მოწყობილი საბავშვო სახლები 1000 ბავშვისათვის.

კრასნოიარსკი, 10 იანვარი, რადიო. კრასნოიარსკის ოქტომბრის რევოლიუციის სახელობის ბავშვთა სასახლეში არის 200 ბავშვი, სამარიდან მოყვანილი. გახსნილია საგრძნო განათლების სკოლა.

ბავშვების გაგზავნა შორეულ აღმოსავლეთის რესპუბლიკაში.

მოსკოვი, 18 იანვარი, რადიო. დამშეულთა დამხმარე ცენტრალურმა კომიტეტმა დაადგინა წინადადება მისცეს საევაკუაციო ბიუროს დაუყონებლივ გაგზავნოს თითო სანიტარული მატარებლები ბავშვებით უფიდან და ჩელიაბინსკიდან შორეულ-აღმოსავლეთის რესპუბლიკაში.

კრასინის მიერ პურის ყიდვა საზღვარგარეთ.

მოსკოვი, 17 იანვარი, რადიო ინგლისურ ენაზე. უკანასკნელი შეთანხმების ძალით, რომელიც კრასინმა მოაწყო ამერიკის დახმარების ადმინისტრაციასთან, საბჭოთა მთავრობის ხარჯით ამერიკაში უნდა იყიდონ 10 მილიონი დოლარის პური, რომელიც რუსეთს უნდა ჩაბარდეს საში თვის განმავლობაში ხელშეკრულების დადების დღიდან.

სიმშილი უკრაინაზე.

ოდესა, 13 იანვარი, ტელ. ჯულშემზარავი ამბები მოდის მარიუპოლის მაზრიდან იქაური სიმშილობის შესახებ. სიმშილი განსაკუთრებულის სიმძაფრით თავს ატყდება ბავშვებს. სოფელ პოკროვსკოეში დამშეულია—856 ბავშვი, სოფ. სუენკოში—106, სოფ. სკობელევკაში 428. ბევრი ბავშვია დამშეული სხვა სოფლებშიაც. სიმშილმა თავისი მომაკვდინებელი ხელი გაიწოდა ნიკოლსკის თემის მთელ რიგ სოფლებისაკენ, სადაც გაწირულია ამოსაწყვეტით 820 ბავშვი. პოტემრიუტის თემში სიმშილისაგან სიკვდილმა თავის გაყინული ხელები მოხვია 2,966 ბავშვს, ამ თემში მოსახლეობის საერთო რიცხვიდან—8,294 კაციდან დამშეულია 5,328 დიდი. მოყვანილი ციფრები არაა სრული. ნამდვილად მდგომარეობა უფრო მძიმე და საშინელია. ყველა სოფლებში პურის მაგიერ ხმარობენ სიმინდის გამხმარ ჩალას, სიმშილის ნიადაგზე დღე და დღე ძლიერდება ავათმყოფობა და სიკვდილი. გულიათ-პოლეს მაზრაში აღნუსხულია 31,744 დამშეული. სხვა და სხვა სუროგატით იკვებება 87,524 სული. დამშეულ სოფლებში აწყობენ კავშირებს სიმშილის წინააღმდეგ საბრძოლველათ. ახლენენ დამშეულთა აღწერას.

პოლტავის მხრიდან ზაპოროჟიის დამშეულებს გამოუგზავნეს 475 ფუთი „ფშენო", ხორბლის და ჭვავის ფქვილი, ფეტვი და სხვა სანოვაგე.

ნანსენის დახმარება.

ჟენევრი. 17 იანვარი, (რადიო), ნანსენის საშუალებით მიღებულ საკვებ სურსათს საბჭოთა მთავრობამ უნდა შეხედოს, როგორც გარეშე სესხს, აღებულს 10 წლით 6 პროცენტით წელიწადში. ეს პირველი გარეშე სესხია საბჭოთა მთავრობისა.

ამერიკის დახმარება

მოსკოვი. 17 იანვარი. (რადიო) ამერიკ ს დახმარების ადმინისტრაცია არა სჯერდება დამშეულთა კვებას. მას შემოაქვს აგრეთვე დიდძალი სამკურნალო წამალი. თუმცა ამ ჟამად ამერიკის დახმარების ადმინისტრაციას მხედველობაში არა აქვს ფართე დახმარება მოაწყოს უკრაინისა და კერძო ოდესისთვის, მით მაინც „არამ" ამერიკა-რუსეთის ადმინისტრაციამ ამნაირათ მოაწყო დახმარების საქმე, რომ იმ პირთ, რომელნიც ამერიკაში ცხოვრობენ, შეუძლიანთ დაეხმარნენ „არას" საშვალებით თავიანთ ნათესავებსა და ნაცნობებს რუსეთში. ამერიკის დახმარების ადმინისტრაციამ გაგზავნა ოდესაში სპეციალური კომისია ამ მუშაობის მოსაწყობათ და დამრიგებელ პუნქტების გასახსნელად. ოდესაში მიიტანეს მთელი ვაგონი სანოვაგე, ამერიკიდან მიღებული. ამერიკის შეერთებულ შტატებიდან გამოგზავნილ სურსათის 70 პროცენტი დანიშნულია უკრაინაში მყოფ პირებისთვის. ამ საქმის ხელმძღვანელი—ამერიკელები ფიქრობენ რომ ამერიკულ საწყობების მუშაობა ოდესაში ფართეთ განვითარდება. 100 დოლარათ ღირებულ ანანასში არის 49 ინგლისური გირვ. ფქვილი, 25 გ ბრინჯი, 20 თუნუქის კოლოფი რძე, 20 გ. შაქარი, 10 გ. ცხიმი და 5 გ. ჩაი. ზოგიერთები იღებენ 5 ამანათს. საბაჟოს ხარჯებს სურსათის მოტანის დროს კისრულობს საბჭოთა მთავრობა.

სიმშილი ნიკოლაევის გუბერნიაში

ნიკოლაევი, 14 იანვარი (რადიო). ნიკოლაევის გუბერნიის მდგომარეობა სურსათის მხრივ უარესდება. ადგილობრივმა პარტიულმა და საბჭოთა ორგანოებმა სასწრაფო გადამწყვეტი ზომები მიიღეს სასურსათო მუშაობის გასაძლიერებლათ. მობილიზაცია მოახდინეს საუკეთესო პარტიული ძალებისა, რომლებსაც დააკისრეს პურის მოკრება. გააძლიერეს აგრეთვე რეპრესიული ზომები. ყოველ რაიონს მიუჩინეს რევოლიუციონური ტრიბუნალი. ამ მეცადინეობამ უკვე გამოიღო ნაყოფი. ირკვევა, რომ პური აქვთ თითქმის ყველა რაიონებში. ტრანსპორტის დიდი სიმცირის გამო, პური მეტათ მძიმეთ, გაჭირვებით მიაქვთ რკინის გზის სადგურებზე, ნამეტნავათ ბობრინის რაიონში. გუბერნიის მთელი რიგი რაიონები უჩივის საქონლის საკვების სრულს უქონლობას.

ქრონიკა

✦ **იუსტიციის სახალხო კომისარიატში.** საქართველოს რევოლიუციონურ კომიტეტის დადგენილებით 23 იანვრის თარიღით დანიშნულ არიან: 1) ამხ. სამსონ კარტოზია იუსტიციის სახ. კომისარიატის კოლეგიის წევრათ და იუსტიციის სახ. კომისარის მოადგილის თანამდებობის დროებით აღმასრულებლათ და 2) ამხ. პარმენ გედევანიშვილი დროებით იუსტიციის სახ კომ. კოლეგიის წევრათ.

✦ **ბავშვობის დაცვა.** დედობის და ბავშვობის დაცვის ქვე-განყოფილებამ მოაწყო ცენტრალური სარძევე სამზარეულო, რომელიც სპეციალისტების ზედამხედველობით ამზადებს სხვა და სხვა ნოყიერ საჭმელებს და აკეთებს რძის ანალიზს. ხუთი ბაგიდან, რომელნიც გამართულ არიან თბილისის ფაბრიკებთან და ქარხნებთან მუშების ბავშვებისთვის, ერთი ბაგა ემსახურება არა მუშათა მოსახლეობის საჭიროებასაც ექიმების კონსულტაცია დედობის და ბავშვობის დასაცავად არსებობს—6, ყველა მუშათა რაიონებშია; კონსულტაციის ექიმის დანიშვნით ბავშვებს აძლევენ რძეს, შაქარს, ფქვილს და ბრინჯს.

თბილისის აღმასკომში.

✦ **ფურაჟის დამზადებას** თელავის და სიღნაღის მაზრებში განაგრძობენ. პრეზიდიუმმა დაადგინა სთხოვოს ხაქართველოს რევკომს, რომ მან ნება დართოს ამ მაზრებში დამზადებულ ფურაჟის წამოსაღებათ.

✦ **თბილისის ქალაქის მუშურ-გლეხურ ინსპექციის უფროს კონტროლიორებს,** პრეზიდიუმის დადგენილებით, უფლება აქვთ დაესწრნენ განყოფილებათა კოლეგიების ყველა სხდომას.

✦ **ცეკავშირს** მისცეს ბინა შტაბის ქუჩაზე, № 6.

✦ **სახელმწიფო თეატრის ეზო-ბალი,** პრინციპიალურათ აღიარეს, რომ შეიძლება ეს ეზო-ბალი იჯარით გაიცეს ზაფხულში კაფე-რესტორანის გასამართათ. ამ საკითხის გამორკვევა მიენდო კომუნალურ განყოფილებას.

✦ **შეკვეთა ტრამვაისათვის.** ქალაქის ტრამვაის საჭიროებისათვის დონისროსტოვის ქარხნებს შეუკვეთეს: 1 ვაგონი „სორტიანი" რკინა, 2 ვაგონი სახურავის რკინა და 1 ვაგონი თუჯი (ყოველ ვაგონში ათასი ფუთია).

დღეს თეატრებში:

სახელმწიფო ოპერა—„დიონისის დღესასწაული". რუსთაველის თეატრი—სომხური წარმოდგენა. რევ. სამხ. თეატრი—„ეშმაკი". პატარა თეატრი—ქართული წარმოდგენა. საკამერო თეატრი—სომხური წარმოდგენა. სახალხო სახლი—ტაიფუნი მ ც კლუბი კონცერტი. მ. ც. კ. ახალი თეატრი—კინო—ქართ წით. ლაშქრის ც. კლუბი—სომხური წარმოდგენა. კონსერვატორია — კონცერტი. ცირკი—მრავალფეროვანი პროგრამა.

კინო-თეატრებში.

მინიონი—„სტენკა რაზინ". აპოლო—„ჟიუდექს" მე 6 სერია. ალკრე—„ანდრეი კორნელის". არფასტო—„ოქროსა და სიკვდილის ხელისუფლება". ჩერქეზიშვილის—კინო—კომედია. სარკის—„იგი ლანდი იყო მხოლოდ მოჩვენებითი ბედნიერებისა". ახალი არს—„მუნჯი დარაჯი".

ნარმოებითი პროფკავშირებში

კომუნალურ მეურნეობის მუშათა კავშირის ცენტრალურ გამგეობის პრეზიდიუმში.

კომუნალურ მეურნეობის მუშაკთა კავშირის ცენტრალურ გამგეობის პრეზიდიუმმა განიხილა საკითხი მუშების დაჯილდოვების შესახებ, რომლებმაც დროებით დაჰკარგა შრომის უნარი, პრეზიდიუმმა მიიღო რა მხედველობაში, რომ დროებით შრომის უნარ დაკარგული ავადმყოფები ღებულობდენ საავადმყოფო კასიდან მტკიცე ტარიფის განაკვეთით უმნიშვნელო დახმარებას და რომ ამ დახმარებას არავითარ შემთხვევაში არ შეეძლო უზრუნველ ეყო არსებობის მოთხოვნილებათა მინიმუმი, დაადგინა: ეთხოვოს საქარ. პროფკავშირის საბჭოს შრომის დაცვის განყოფილებას წინადადება მისცეს წარმოებებს დაურიგოს ავადმყოფებს 1922 წლის 1 იანვრამდი ჯამაგირი (პრემიალური და სხვა), რომელიც უნდა გადაიდოს სათანადო კატეგორიის მუშის საშვალო ხელფასიდან

კომუნალურ მეურნეობის მუშაკთა კავშირის ბოსტნები.

კომუნალურ მეურნეობის მუშაკთა კავშირს აქვს ორი ბოსტანი დიდუბეში და ერთი ნავთიჭალაში. დიდუბის ბოსტნები უკვე დათესილია, ნავთიჭალის კი ახლა ეწყობა. კავშირზე გადმოცემული ბოსტნები ძალიან კარგია, მხოლოდ მათი ერთად ერთი ნაკლია ერთი მეორეზე დიდი მანძილით დაშორება. დიდუბის ბოსტანს ყავს მოსამსახურეთა 4 კაცისაგან შემდგარი შტატი—ნავთიჭალისას—5 კაცი.

კავშირის ცენტრალურ გამგეობის პრეზიდიუმმა დაადგინა: ეთხოვოს კომუნალურ მეურნეობის კოლეგიას დაუდგეს ის თავდებათ სახალხო ბანკის წინაშე, რომელიც საიმედო თავდებით მზადაა გაუხსნას კავშირს 400 მილიონი მანეთი სესხი. ეს სესხი უზრუნველყოფილი იქნება კავშირის საბოსტნო მეურნეობით.

შემდეგ ცენტრალურ გამგეობის პრეზიდიუმმა დაადგინა: ვთხოვოს იმავე კოლეგიას 100 მილ. მანეთის სესხება, იმავე საბოსტნო მეურნეობის უზრუნველყოფით, სანამ სახალხო ბანკი გაუხსნიდეს კავშირს კრედიტს.

საქართ. პროფკავშირის საბჭოს სტამბა.

საქართვ. პროფკავშირის საბჭოს სეკრეტარიატის მიერ მიღებულია დადგენილება გადაეცეს საქ. პროფკავშირის სტამბა უმაღლეს სახალხო სამეურნეო საბჭოს პოლიგრაფიულ განყოფილებას.

სტამბის გადაცემასთან პოლიგრაფიულმა განყოფილებამ უნდა უზრუნველყოს საქ. პროფკავშირის საბჭოს საქმეების სწრაფად შესრულება და ევალება მას ხელი შეუწყოს გაზეთის რეგულიარულად გამოცემას.

სტამბის ქონების აწერისა, შეფასებისა და აგრეთვე იმ ხარჯების გამოანგარიშების შემდეგ, რომლებიც საქართ. პროფკავშირის საბჭომ დახარჯა სტამბის გადატანასა და ხელახლა მოწყობაზე, პოლიგრაფიული განყოფილება ივალებს დაფაროს ეს ხარჯები განსაზღვრულ პროცენტების გამოკლებით საქარ. პროფკავშირის ანგარიშებიდან, რომლებიც ერგებოდა ამ უკანასკნელიდან პოლიგრაფიულ განყოფილება ამა წლის 1 იანვრიდან სტამბის საჭიროების შესრულებისათვის.

—

ს. პ. კ. ს. საკონფლიქტო განყოფილებაში.

განყოფილების ცნობებით მის დაარსების მომენტიდგან, ე. ი. 1921 წ. 10 მარტიდან 1922 წ. 1 იანვრამდი, განყოფილებაში შემოსულა 272 საქმე. ამათგან განყოფილებამ გაარჩია 163, შეაჩერა მომჩივანთა გამოუცხადებლობის გამო—42, გარჩევისათვის საჭირო მასალის წარმოუდგენლობის გამო—29, სულ 71 საქმეა, კავშირებთან არსებულ საკონფლიქტო კომისიებს გაეგზავნა (შრომის კომისარიატის № 1 დადგენილების ძალით)—28.

ანგარიშგება შრომის ინსპექციის

1921 წლის 1 ოქტომბრიდან 1922 წ. 1 იანვრამდი.

ინსპექციის ანგარიშგებიდან

**ინსპექტორ ბ. ბ. ბ.